

2. DNEVNIKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36		

ПОГЛАВЉЕ 1

1 Solomun sin Davidov utvrdi se u carstvu svom, i Gospod Bog njegov beše s njim, i uzvisi ga veoma.

2 I Solomun reče svemu Izrailju, hiljadnicima i stotinicima i sudijama i svim knezovima svega Izrailja, glavarima domova otačkih,

3 Te otidoše, Solomun i sav zbor s njim, na visinu koja beše u Gavaonu; jer onde beše šator od sastanka Božjeg, koji načini Mojsije, sluga Gospodnji, u pustinji.

4 A kovčeg Božji beše preneo David iz Kirijat-Jarima na mesto koje mu spremi David; jer mu razape šator u Jerusalimu.

5 I oltar bronzani koji načini Veseleilo, sin Urija sina Orovog, beše onde pred šatorom Gospodnjim. I potraži Ga Solomun i sav zbor.

6 I prinese Solomun onde pred Gospodom na oltaru bronzanom, koji beše pred šatorom od sastanka, prinese na njemu hiljadu žrtava paljenica.

7 Onu noć javi se Bog Solomunu i reče mu: Išti šta hoćeš da ti dam.

8 A Solomun reče Bogu: Ti si učinio veliku milost Davidu ocu mom i postavio si mene carem na njegovo mesto.

9 Neka dakle, Gospode Bože, bude tvrda reč Tvoja, koju si rekao Davidu ocu mom, jer si me postavio carem nad narodom kog ima mnogo kao praha na zemlji.

10 Zato daj mi mudrost i znanje da polazim pred narodom ovim i dolazim, jer ko može suditi narodu Tvom tako velikom?

11 Tada reče Bog Solomunu: Što ti je to u srcu, a ne išteš bogatstvo, blago ni slavu, ni duše nenavidnika svojih, niti išteš dug život, nego išteš mudrost i znanje da možeš suditi narodu mom, nad kojim te postavih carem,

12 Mudrost i znanje daje ti se; a daću ti i bogatstva i slave, kakve nisu imali carevi pre tebe niti će posle tebe imati.

13 I vrati se Solomun s visine koja beše u Gavaonu ispred šatora od sastanka u Jerusalim, i carovaše nad Izrailjem.

14 I nakupi Solomun kola i konjanika, i imашe hiljadu i četiri stotine kola i dvanaest hiljada konjanika, koje namesti po gradovima gde mu behu kola i kod sebe u Jerusalimu.

15 I učini car te beše u Jerusalimu srebra i zlata kao kamena, a kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.

16 I dovodjahu Solomunu konje iz Misira i svakojaku robu, jer trgovci carevi uzimahu

svakojaki trg za cenu.

17 I odlažahu, te dogonjahu iz Misira kola po šest stotina sikala srebra, a konje po sto pedeset; i tako svi carevi hetejski i carevi sirski preko njih dobivahu.

ПОГЛАВЉЕ 2

1 naumi Solomun da zida dom imenu Gospodnjem i dom carski sebi.

2 I odbroja Solomun sedamdeset hiljada nosilaca i osamdeset hiljada koji će tesati u gori, i tri hiljade i šest stotina nastojnika nad njima.

3 I posla Solomun ka Hiramu, caru tirkom, i poruči mu: Kako je činio Davidu ocu mom i slao mu drva kedrovih da zida sebi kuću gde će sedeti, učini tako i meni.

4 Evo rad sam zidati dom imenu Gospoda Boga svog da mu ga posvetim da se kadi pred njim kadom mirisnim i da se postavljaju hlebovi vazda i da se prinose žrtve paljenice jutrom i večerom, i u subote i na mladine i na praznike Gospoda Boga našeg, što treba da biva u Izrailju doveka.

5 A dom koji ću zidati biće velik, jer je Bog naš veći od svih bogova.

6 A ko bi mogao Njemu sazidati dom kad Ga nebo i nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? I ko sam ja da mu sazidam dom? Nego samo da se kadi pred Njim.

7 Tako sada pošlji mi čoveka veštog, koji ume raditi od zlata i od srebra i od bronzе i od gvoždja i od skerleta i od crvca i od porfire, i koji zna rezati, da radi s umetnicima koje imam kod sebe u Judeji i u Jerusalimu, koje je dobio David, otac moj.

8 I pošalji mi drva kedrovih i jelovih i algumima s Livana, jer znam da sluge tvoje umeju seći drva livanska; a evo sluge će moje biti s tvojim slugama,

9 Da mi priprave mnogo drva, jer dom što ću zidati biće velik i divan.

10 A evo, poslanicima koji će seći drvo, slugama tvojim, daću pšenice ovršene dvadeset hiljada kora, i dvadeset hiljada kora ječma, i vina dvadeset hiljada vata, i ulja dvadeset hiljada vata.

11 I odgovori Hiram car tirkski u knjizi koju posla Solomunu: Što Gospod ljubi svoj narod zato te postavi carem nad njim.

12 I govoraše Hiram: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je stvorio nebo i zemlju, što je dao caru Davidu sina mudrog, pametnog i razumnog, koji će sazidati dom Gospodu i carski dom sebi.

13 Šaljem ti dakle čoveka veštog i razumnog, Hirama Aviva,

14 Sina jedne žene izmedju kćeri Danovih, kome je otac bio Tirac; on ume raditi od zlata i od srebra, od bronzе, od gvoždja, od kamena i od drveta, od skerleta, i od porfire, i od tankog platna i od crvca, i rezati svašta, i izmisliti svašta vešto šta mu se da, neka radi s tvojim umetnicima i s umetnicima gospodara mog Davida, oca tvog.

15 Neka dakle pšenicu i ječam, ulje i vino, što je rekao gospodar moj, pošalje slugama svojim.

16 A mi ćemo naseći drva na Livanu koliko ti god treba, i spustićemo ih u slapovima morem u Jopu, a ti ih odande vozi u Jerusalim.

17 Tada Solomun izbroja sve inostrance koji behu u zemlji Izrailjevoj posle brojanja kad ih izbroja David otac njegov, i nadje ih se sto i pedeset i tri hiljade i šest stotina;

18 I odredi od njih sedamdeset hiljada koji će nositi, i osamdeset hiljada koji će tesati u planini, a tri hiljade i šest stotina nastojnika da nastoje da radi narod.

ПОГЛАВЉЕ 3

- I** poče Solomun zidati dom Gospodnji u Jerusalimu na brdu Moriji, koje bi pokazano Davidu ocu njegovom na mestu koje beše priprazio David, na gumnu Ornana Jevusejina.
- ² I poče zidati drugog dana drugog meseca četvrte godine carovanja svog.
- ³ A ovako zasnova Solomun da zida dom Božji: u dužinu šezdeset lakata po staroj meri, a u širinu dvadeset lakata.
- ⁴ A trem koji beše pred dužinom uz širinu doma imaše dvadeset lakata, a u visinu sto i dvadeset; i obloži ga iznutra čistim zlatom.
- ⁵ A dom veliki obloži drvetom jelovim, potom ga obloži čistim zlatom, i ozgo načini palme i lance.
- ⁶ I obloži dom kamenjem dragim da je nakićen, a zlato beše parvajimsko.
- ⁷ Obloži zlatom dom, grede, pragove i zidove i vrata, i izreza heruvime po zidovima.
- ⁸ I načini dom za svetinju nad svetinjama, dug uz širinu doma dvadeset lakata, i širok dvadeset lakata i obloži ga čistim zlatom, kog otide do šest stotina talanata.
- ⁹ A na kline dade pedeset sikala zlata; i kleti obloži zlatom.
- ¹⁰ I načini u domu svetinje nad svetinjama dva heruvima, naprave umetničke, i obloži ih zlatom.
- ¹¹ I krila tih heruvima imahu u dužinu dvadeset lakata: jedno krilo beše od pet lakata, i ticaše u zid od doma i drugo krilo beše od pet lakata, i ticaše u krilo drugog heruvima;
- ¹² Tako i drugog heruvima krilo beše od pet lakata, i ticaše u zid od doma, i drugo mu krilo beše od pet lakata i sastavljaše se s krilom drugog heruvima.
- ¹³ Krila tim heruvimima behu raširena na dvadeset lakata, a oni stajahu na nogama svojim, licem okrenutim u dom.
- ¹⁴ I načini zaves od porfire, od skerleta, od crvca i od tankog platna, i po njemu načini heruvime.
- ¹⁵ I načini pred domom dva stupa, u visinu od trideset i pet lakata, i ogavlja ozgo na svakom od pet lakata.
- ¹⁶ I načini lance kao u svetinji, i metnu ih na vrh stupova, i načini sto šipaka, i metnu ih medju lance.
- ¹⁷ I postavi stupove pred crkvom, jedan s desne strane a drugi s leve, i desni nazva Jahin, a levi Voas.

ПОГЛАВЉЕ 4

- I** načini oltar od bronzе, dvadeset lakata dug i dvadeset lakata širok, a deset lakata visok.
- ² I sali more, deset lakata beše mu od jednog kraja do drugog, okruglo unaokolo, pet lakata visoko; a unaokolo mu beše trideset lakata.
- ³ A pod njim behu likovi volovski, koji stajahu svuda unaokolo, po deset na jednom laktu, te okružavahu more: dva reda beše tih volova, salivenih s morem.
- ⁴ I stajaše more na dvanaest volova, tri gledahu na sever, a tri gledahu na zapad, a tri gledahu na jug, a tri gledahu na istok, a more stajaše ozgo na njima, i zadnja strana svih njih beše unutra.
- ⁵ Debljina mu beše s podlanice, a kraj mu beše kao kraj u čaše, kao cvet ljiljanov, a primaše tri hiljade vata.
- ⁶ I načini deset umivaonica, i metnu ih pet s desne strane, a pet s leve, da se u njima

pere, šta god trebaše za žrtvu paljenicu, u njima prahu; a more beše za sveštenike da se u njima umivaju.

⁷ I načini deset svećnjaka od zlata, oblika kakav im trebaše, i namesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s leve.

⁸ I načini deset stolova, i namesti ih u crkvi, pet s desne strane a pet s leve; i načini stotinu čaša od zlata.

⁹ I načini trem sveštenci i veliki trem, i vrata na tremu, i okova vrata u bronzu.

¹⁰ A more metnu na desnu stranu k istoku s juga.

¹¹ Još načini Hiram lonce i lopate i kotliće, i svrši Hiram posao, koji radi caru Solomunu za dom Božiji:

¹² Dva stupa, i dva ogavlja okrugla navrh stupova, i pletenice dve da pokriju dva ogavlja navrh stupova;

¹³ I četiri stotine šipaka na dve pletenice, dva reda šipaka na svakoj pletenici, da pokrivaju dva ogavlja navrh stupova;

¹⁴ I načini podnožja, i umivaonice načini na podnožja;

¹⁵ Jedno more, i dvanaest volova pod njim;

¹⁶ I lonce i lopate i viljuške, i sve sprave za njih načini Hiram Aviv caru Solomunu za dom Gospodnji od ugadjene bronzne.

¹⁷ To je car salivao u ravni jordanskoj u zemlji ilovači izmedju Sohota i Saridate.

¹⁸ I načini Solomun svega ovog posudja vrlo mnogo, da se nije tražila mera bronzni.

¹⁹ Načini Solomun i sve druge sprave za dom Božji, i oltar od zlata i stolove na kojima stajahu hlebovi postavljeni;

²⁰ I svećnjake sa žiškima njihovim od čistog zlata da gore pred svetinjom nad svetinjama po običaju;

²¹ I cvetove i žiške i usekače od zlata; a to zlato beše veoma dobro:

²² I noževe i kotliće i kadionice i klešta od čistog zlata; i vrata od doma, vrata unutrašnja od svetinje nad svetinjama, i vrata od doma na koja se ulažашe u crkvu, behu od zlata.

ПОГЛАВЉЕ 5

I tako se svrši sav posao što uradi Solomun za dom Gospodnji; i unese Solomun šta beše posvetio David otac njegov, i srebro i zlato i sudove, i ostavi u riznicu doma Božijeg.

² Tada sabra Solomun starešine Izrailjeve i sve glavare plemenske, knezove domova otačkih sinova Izrailjevih u Jerusalim da prenesu kovčeg zaveta Gospodnjeg iz grada Davidovog, koje je Sion.

³ I skupiše se k caru svi ljudi Izrailjevi na praznik koji biva sedmog meseca.

⁴ I kad dodjoše sve starešine Izrailjeve, uzeše Leviti kovčeg.

⁵ I prenesoše kovčeg i šator od sastanka i sve sudove svete što behu u šatoru, prenesoše sveštenici i Leviti.

⁶ A car Solomun i sav zbor izrailjski koji se sabra k njemu prinesoše k njemu na žrtvu ovaca i goveda toliko da se ne mogaše od mnoštva ni izbrojati ni proračunati.

⁷ I unesoše sveštenici kovčeg zaveta Gospodnjeg na mesto njegovo, u unutrašnji dom, u svetinju nad svetinjama, pod krila heruvimima.

⁸ Jer heruvimima behu raširena krila nad mestom gde će stajati kovčeg i zaklanjahu heruvimi kovčeg i poluge njegove ozgo.

- ⁹ I povukoše mu poluge tako da im se krajevi vidjahu od kovčega na prednjoj strani svetinje nad svetinjama, ali se napolje ne vidjahu, i ostaše onde do danas.
- ¹⁰ U kovčegu ne beše ništa osim dve ploče koje metnu Mojsije na Horivu kad Gospod učini zavet sa sinovima Izrailjevim pošto izidjoše iz Misira.
- ¹¹ A kad sveštenici izidjoše iz svetinje, jer sveštenici koji se nadjoše osveštaše se ne pazeći na red,
- ¹² I Leviti pevači svi, koji behu uz Asafa i Emana i Jedutuna, i sinovi njihovi i braća njihova, obučeni u tanko platno, stajahu s kimvalima i psaltirima i s guslama s istočne strane oltaru, i s njima sto i dvadeset sveštenika, koji trubljahu u trube,
- ¹³ I kad oni koji trubljahu u trube i koji pevahu, složno jednim glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, i podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleći Gospoda da je dobar, da je doveka milost Njegova, tada se napuni oblaka dom Gospodnji,
- ¹⁴ Te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Božji.

ПОГЛАВЉЕ 6

Tada reče Solomun: Gospod je rekao da će nastaviti u mraku.

- ² A ja sazidah dom Tebi za stan i mesto da u njemu nastavaš do veka.
- ³ I okrenuvši se licem svojim car blagoslovi sav zbor Izrailjev, a sav zbor Izrailjev stajaše.
- ⁴ I reče: Blagosloven da je Gospod Bog Izrailjev, koji je govorio svojim ustima Davidu ocu mom i ispunio rukom svojom, govoreći:
- ⁵ Od onog dana kad izvedoh narod svoj iz zemlje misirske, ne izabrah grada medju svim plemenima Izrailjevim da se sazida dom gde bi bilo ime moje, niti izabrah čoveka koji bi bio vodj narodu mom Izrailju,
- ⁶ Nego izabrah Jerusalim da u njemu bude ime moje, i izabrah Davida da bude nad narodom mojim Izrailjem.
- ⁷ I naumi David otac moj da sazida dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.
- ⁸ Ali Gospod reče Davidu, ocu mom: Što si naumio sazidati dom imenu mom, dobro si učinio što si to naumio.
- ⁹ Ali nećeš ti sazidati taj dom, nego sin tvoj koji će izaći iz bedara tvojih, on će sazidati dom imenu mom.
- ¹⁰ I tako ispuní Gospod reč svoju koju je rekao, jer ustah na mesto oca svog Davida i sedoh na presto Izrailjev, kao što je rekao Gospod, i sazidah ovaj dom imenu Gospoda Boga Izrailjevog.
- ¹¹ I namestih ovde kovčeg, u kome je zavet Gospodnji što je učinio sinovima Izrailjevim.
- ¹² Potom stade Solomun pred oltar Gospodnji, pred svim zborom Izrailjevim, i podiže ruke svoje.
- ¹³ A beše načinio Solomun podnožje od bronzé i metnuo ga nasred trema, pet lakata dugo i pet lakata široko, a tri lakta visoko; pa stade na nj, i kleče na kolena pred svim zborom Izrailjevim, i podiže ruke svoje k nebu.
- ¹⁴ I reče: Gospode Bože Izrailjev! Nema Boga takvog kakav si Ti ni na nebu ni na zemlji, koji čuvaš zavet i milost slugama, koji hode pred Tobom svim srcem svojim;
- ¹⁵ Koji si ispunio sluzi svom Davidu, ocu mom, šta si mu rekao; šta si ustima svojim rekao to si rukom svojom ispunio, kao što se vidi danas.
- ¹⁶ Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, drži Davidu ocu mom šta si mu rekao govoreći:

Neće ti nestati čoveka ispred mene koji bi sedeo na prestolu Izrailjevom, samo ako ušćuvaju sinovi tvoji put svoj hodeći po zakonu mom, kao što si ti hodio preda mnom.

17 Sada dakle, Gospode Bože Izrailjev, neka se potvrdi reč Tvoja koju si rekao sluzi svom Davidu.

18 Ali, hoće li doista Bog stanovati na zemlji? Eto, nebo, i nebesa nad nebesima ne mogu Te obuhvatiti, a kamoli ovaj dom što ga sazidah.

19 Ali pogledaj na molitvu sluge svog i na molbu njegovu, Gospode Bože moj, čuj viku i molitvu kojom Ti se danas moli sluga Tvoj.

20 Da budu oči Tvoje otvorene nad domom ovim danju i noću, nad ovim mestom, gde si rekao da ćeš namestiti ime svoje, da čuješ molitvu kojom će se moliti sluga Tvoj na ovom mestu.

21 Čuj molbe sluge svog i naroda svog Izrailja, kojima će se moliti na ovom mestu, čuj s mesta gde stanuješ, s neba, čuj i smiluj se.

22 Kad ko zgreši bližnjemu svom, te mu se da zakletva, da se zakune, i zakletva dodje pred Tvoj oltar u ovom domu,

23 Ti čuj s neba, i učini, i sudi slugama svojim plaćajući krivcu i dela njegova obraćajući na njegovu glavu, a pravoga pravdajući i plaćajući mu po pravdi njegovoj.

24 I kad se razbije pred neprijateljem narod Tvoj Izrailj zato što Ti zgreše, pa se obrate i daju slavu imenu Tvom i pomole Ti se i zamole Te u ovom domu,

25 Ti čuj s neba, i oprosti greh narodu svom Izrailju, i dovedi ih opet u zemlju, koju si dao njima i ocima njihovim.

26 Kad se zatvori nebo, te ne bude dažda zato što zgreše Tebi, pa Ti se zamole na ovom mestu i dadu slavu imenu Tvom i od greha se svog obrate, kad ih namučiš,

27 Ti čuj s neba, i oprosti greh slugama svojim i narodu svom Izrailju pokazavši im put dobri kojim će hoditi, i pusti dažd na zemlju svoju koju si dao narodu svom u nasledstvo.

28 Kad bude glad u zemlji, kad bude pomor, suša ili medljika, skakavci ili gusenice kad budu, ili ga stegne neprijatelj njegov u zemlji njegovoj vlastitoj, ili kako god zlo i kakva god bolest,

29 Svaku molbu i svaku molitvu, koja bude od koga god čoveka ili od svega naroda Tvog Izrailja, ko pozna muku svoju i bol svoj, i podigne ruke svoje u ovom domu,

30 Ti čuj s neba, iz stana svog, i oprosti i podaj svakome po putevima njegovim, šta znaš u srcu njegovom, jer Ti sam znaš srca sinova čovečijih;

31 Da Te se boje hodeći putevima Tvojim dokle su god živi na zemlji, koju si dao ocima našim.

32 I inostranac koji nije od naroda Tvog Izrailja, nego dodje iz daleke zemlje imena radi Tvog velikog i ruke Tvoje krepke i mišice Tvoje podignute, kad dodje i pomoli se u ovom domu,

33 Ti čuj s neba, iz stana svog, i učini sve za šta poviče k Tebi onaj stranac, da bi poznali svi narodi na zemlji ime Tvoje i bojali se Tebe, kao narod Tvoj Izrailj, i da bi znali da je ime Tvoje prizvano nad ovaj dom, koji sazidah.

34 Kad narod Tvoj izidje na vojsku na neprijatelje svoje putem kojim ga pošalješ, i pomole Ti se okrenuvši se ka gradu ovom, koji si izabrao, i k ovom domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

35 Čuj s neba molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu.

36 Kad Ti zgreše, jer nema čoveka koji ne greši, i razgnevivši se na njih daš ih neprijateljima, te ih zarobe i odvedu u zemlju daleku ili koja je blizu,

37 Ako se dozovu u zemlji u koju budu odvedeni u ropstvo i obrate se i stanu Ti se moliti u

zemlji ropstva svog, i kažu: Sagrešismo i zlo učinismo i skrivismo;

38 I tako se obrate k Tebi svim srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji ropstva svog, u koju budu odvedeni u ropstvo, i pomole Ti se okrenuvši se k zemlji svojoj, koju si dao ocima njihovim, i ka gradu, koji si izabrao, i k domu, koji sam sazidao imenu Tvom,

39 Tada čuj s neba, iz stana svog, molbu njihovu i molitvu njihovu, i dobavi im pravicu, i oprosti narodu svom šta Ti budu zgrešili.

40 Tako, Bože moj, neka budu oči Tvoje otvorene i uši Tvoje prignute na molbu u ovom mestu.

41 I tako, stani, Gospode Bože, na počivalištu svom, Ti i kovčeg sile Tvoje; sveštenici Tvoji, Gospode Bože, neka se obuku u spasenje, i sveci Tvoji neka se raduju dobru.

42 Gospode Bože, nemoj odvratiti lice svoje od pomazanika svog; opominji se milosti obećane Davidu sluzi Tvom.

ПОГЛАВЉЕ 7

A kad svrši Solomun molitvu, sidje oganj s neba i spali žrtvu paljenicu i druge žrtve, i slave Gospodnje napuni se dom,

2 Te ne mogahu sveštenici ući u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji.

3 A svi sinovi Izrailjevi videći gde sidje oganj i slava Gospodnja na dom saviše se licem k zemlji do poda i pokloniše se i hvališe Gospoda, jer je dobar, jer je doveka milost Njegova.

4 I car i sav narod prinesoše žrtve pred Gospodom.

5 I prinese car Solomun na žrtvu dvadeset i dve hiljade volova i sto i dvadeset hiljada ovaca, i tako posvetiše dom Božji car i sav narod.

6 A sveštenici stajahu na službi svojoj, i Leviti sa spravama za pesme Gospodnje što ih beše načinio car David da hvale Gospoda, jer je doveka milost Njegova, pesmom Davidovom koju im dade; a drugi sveštenici trubljahu u trube prema njima, a svi sinovi Izrailjevi stajahu.

7 I posveti Solomun sredinu trema koji je pred domom Gospodnjim, jer onde prinese žrtve paljenice i pretilinu od žrtava zahvalnih, jer na bronzanom oltaru koji načini Solomun, ne moguše stati žrtve paljenice i dari i pretilina njihova.

8 U to vreme svetkova Solomun svetkovinu sedam dana i sav Izrailj s njim, sabor veoma velik od Emata do potoka misirskog.

9 I u osmi dan praznovaše praznik, jer posvećivanje oltara svetkovaše sedam dana, i svetkovinu sedam dana.

10 A dvadeset trećeg dana sedmog meseca otpusti narod k šatorima njihovim, i behu radosni i veseli radi dobra što učini Gospod Davidu i Solomunu i Izrailju narodu svom.

11 I svrši Solomun dom Gospodnji i dom carski, i bi srećan u svemu što beše naumio da načini u domu Gospodnjem i u domu svom.

12 Potom javi se Gospod Solomunu noću i reče mu: Uslišio sam molbu tvoju i izabrao sam to mesto da mi bude dom za žrtve.

13 Ako zatvorim nebo da ne bude dažda, ili ako zapovedim skakavcima da popasu zemlju, ili ako pustim pomor na narod svoj,

14 I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrate se od zlih puteva svojih, i ja ću tada uslišiti s neba i oprostiću im greh njihov, i isceliću zemlju njihovu.

- ¹⁵ I oči će moje biti otvorene i uši moje prignute k molitvi s tog mesta.
- ¹⁶ Jer sada izabrah i posvetih dom taj da bude ime moje tu doveka; i biće tu oči moje i srce moje vazda.
- ¹⁷ A ti ako uzideš preda mnom kako je išao David otac tvoj, tvoreći sve što sam ti zapovedio i držeći uredbu moje i zakone moje,
- ¹⁸ Utvrdiću presto carstva tvog kako sam obećao Davidu ocu tvom govoreći: Neće ti nestati čoveka koji bi vladao u Izrailju.
- ¹⁹ Ali ako se odvratite, i ostavite uredbu moje i zapovesti moje, koje sam vam dao, i otidete i stanete služiti drugim bogovima i klanjati im se,
- ²⁰ Tada ću ih istrebiti iz zemlje svoje koju sam im dao, i ovaj dom koji sam posvetio imenu svom odbaćiću od sebe, i učiniću od njega priču i podsmeħ medju svim narodima.
- ²¹ I dom ovaj koliko je slavan, ko god prodje mimo nj, začudiće mu se i reći će: Zašto učini ovo Gospod od ove zemlje i od ovog doma?
- ²² I odgovoriće se: Jer odustaviše Gospoda Boga otaca svojih, koji ih izvede iz zemlje misirske, i uzeše druge bogove i klanjaše im se i služiše im, zato pusti na njih sve ovo zlo.

ПОГЛАВЉЕ 8

- A** kad prodje dvadeset godina, u koje sazida Solomun dom Gospodnji i dom svoj,
- ² Pogradi Solomun gradove, koje mu dade Hiram, i naseli onuda sinove Izrailjeve.
- ³ Potom otide Solomun na Emat sovski, i osvoji ga.
- ⁴ I sazida Tadmor u pustinji i sve gradove za žitnice sazida u Ematu.
- ⁵ Sazida i Vet-Oron gornji i Vet-Oron donji, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prevornicama,
- ⁶ I Valat i sve gradove u kojima Solomun imaše žitnice, i gradove u kojima mu behu kola, i gradove u kojima behu konjanici, i šta god Solomunu bi volja zidati u Jerusalimu i na Livanu i u svoj zemlji carstva svog.
- ⁷ I sav narod što beše ostao od Heteja i od Amoreja i od Ferezeja i od Jeveja i od Jevuseja, koji ne behu kod Izrailja,
- ⁸ Od sinova njihovih koji behu ostali iza njih u zemlji, kojih ne potrše sinovi Izrailjevi, njih nagna Solomun da plaćaju danak do današnjeg dana.
- ⁹ A od sinova Izrailjevih, kojih ne učini Solomun robovima za svoj posao, nego behu vojnici i poglavari nad vojvodama njegovim, i zapovednici nad kolima i konjanicima njegovim,
- ¹⁰ Od njih beše glavnih nastojnika, koje imaše car Solomun, dvesta i pedeset, koji upravljahu narodom.
- ¹¹ I kćer faraonovu preseli Solomun iz grada Davidovog u dom koji joj sazida, jer reče: Neće sedeti žena moja u domu Davida cara Izrailjevog, jer je svet što je došao u nj kovčeg Gospodnji.
- ¹² Tada prinošaše Solomun žrtve paljenice Gospodu na oltaru Gospodnjem koji načini pred tremom,
- ¹³ Šta trebaše od dana na dan prinositi po zapovesti Mojsijevoj, u subote i na mladine i na praznike, tri puta u godini, na praznik presnih hlebova i na praznik sedmica i na praznik senica.
- ¹⁴ I postavi po naredbi Davida oca svog redove sveštenećke prema službi njihovoj, i levitske prema dužnosti njihovoj, da hvale Boga i služe pred sveštenicima kako treba

svaki dan, i vratare po redovima njihovim kako treba nad svakim vratima; jer takva beše zapovest Davida, čoveka Božijeg.

15 I ne odstupiše od zapovesti careve za sveštenike i Levite ni u čem, ni za riznice.

16 Tako se svrši sve delo Solomunovo od onog dana kad bi osnovan dom Gospodnji pa dokle ga ne dovrši, i gotov bi dom Gospodnji.

17 Tada otide Solomun u Esion-Gaver i u Elot na bregu morskom u zemlji edomskoj.

18 A Hiram posla mu po svojim slugama ladje i sluge vešte moru, i otidoše sa slugama Solomunovim u Ofir i uzeše odande četiri stotine i pedeset talanata zlata i donesoše caru Solomunu.

ПОГЛАВЉЕ 9

A carica savska чу glas o Solomunu, pa dodje u Jerusalim da iskuša Solomuna zagonetkama sa silnom pratnjom i s kamilama koje nošahu mirisa i zlata vrlo mnogo i dragog kamenja; i došavši k Solomunu govori s njom o svemu što joj beše u srcu.

2 I Solomun joj odgovori na sve reči njene; ne beše od cara sakriveno ništa da joj ne bi odgovorio.

3 A kad carica savska vide mudrost Solomunovu i dom koji beše saziđao,

4 I jela na stolu njegovom, i stanove sluga njegovih i dvorbu dvorana njegovih i odelo njihovo, i peharnike njegove, i njihovo odelo, i njihove žrtve paljenice koje prinošahu u domu Gospodnjem, ona dodje izvan sebe,

5 Pa reče caru: Istina je sve što sam čula u svojoj zemlji o stvarima tvojim i o mudrosti tvojoj.

6 Ali ne hteh verovati šta govorahu dokle ne dodjem i vidim svojim očima; a gle, ni pola mi nije kazano o velikoj mudrosti tvojoj; nadvisio si glas koji sam slušala.

7 Blago ljudima tvojim i blago svim slugama tvojim, koji jednako stoje pred tobom i slušaju mudrost tvoju.

8 Da je blagosloven Gospod Bog tvoj, kome si omileo, te te posadi na presto svoj da caruješ mesto Gospoda Boga svog; jer Bog ljubi Izrailja da bi ga utvrdio doveka, zato im postavi tebe carem da sudiš i deliš pravicu.

9 Potom dade caru sto i dvadeset talanata zlata i vrlo mnogo mirisa i dragog kamenja; nikada više ne bi takvih mirisa kakve dade carica savska caru Solomunu.

10 I sluge Hiramove i sluge Solomunove koje donose zlata iz Ofira, dovezoše drveta almugima i dragog kamenja.

11 I načini car od tog drveta almugima put u dom Gospodnji i u dom carev, i gusle i psaltire za pevače; nikada se pre nisu videle takve stvari u zemlji Judinoj.

12 A car Solomun dade carici savskoj šta god zažele i zaiska osim uzdarja za ono što beše donela caru. Potom ona otide i vrati se u zemlju svoju sa slugama svojim.

13 A zlata što dohodjaše Solomunu svake godine beše šest stotina i šezdeset i šest talanata,

14 Osim onog što donošahu trgovci i oni koji prodavahu mirise; i svi carevi arapski i glavari zemaljski donošahu Solomunu zlato i srebro.

15 I načini car Solomun dvesta štitova od kovanog zlata, šest stotina sikala kovanog zlata dajući na jedan štit.

16 I tri stotine malih štitova od kovanog zlata, dajući trista sikala zlata na jedan štit. I ostavi ih car u domu od šume livanske.

- 17** I načini car velik presto od slonove kosti, i obloži ga čistim zlatom.
- 18** A beše šest basamaka u prestola, i podnožje od zlata sastavljeno s prestolom, i ručice s obe strane sedišta, i dva lava stajahu pokraj ručica.
- 19** I dvanaest lavova stajaše na šest basamaka otud i odovud. Ne behu takvi načinjeni ni u kome carstvu.
- 20** I svi sudovi iz kojih pijaše car Solomun behu zlatni, i svi sudovi u domu od šume livanske behu od čistog zlata; od srebra ne beše ništa; srebro beše ništa za vremena Solomunovog.
- 21** Jer careve ladje hodjahu u Tarsis sa slugama Hiramovim: jedanput u tri godine vraćahu se ladje tarsiske donoseći zlato i srebro, slonove kosti i majmune i paune.
- 22** Tako car Solomun beše veći od svih careva zemaljskih bogatstvom i mudrošću.
- 23** I svi carevi zemaljski tražahu da vide Solomuna da čuju mudrost njegovu, koju mu dade Gospod u srce.
- 24** I donošahu mu svi dare, sudove srebrne i sudove zlatne, i haljine i oružje i mirise, konje i mazge svake godine,
- 25** Tako da imaše Solomun četiri hiljade staja za konje i kola, i dvanaest hiljada konjanika, koje namesti po gradovima gde mu behu kola i kod sebe u Jerusalimu.
- 26** I vladaše nad svim carevima od reke do zemlje filistejske i do medje misirske.
- 27** I učini car, te u Jerusalimu beše srebra kao kamena, a kedrovih drva kao divljih smokava koje rastu po polju, tako mnogo.
- 28** I dovodjahu Solomunu konje iz Misira i iz svih zemalja.
- 29** A ostala dela Solomunova prva i poslednja nisu li zapisana u knjizi Natana proroka i u proročanstvu Ahije Silomljanina i u utvari Ida videocca o Jerovoamu sinu Navatovom?
- 30** A carova Solomun u Jerusalimu nad svim Izrailjem četrdeset godina.
- 31** I počinu Solomun kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davida oca njegovog; a na njegovo mesto zacari se Rovoam, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 10

- T**ada otide Rovoam u Sihem, jer se onde skupi sav Izrailj da ga zacare.
- 2** A kad ču Jerovoam, sin Navatov, koji beše u Misiru pobegao onamo od cara Solomuna, vrati se Jerovoam iz Misira.
- 3** Jer poslaše, te ga dozvaše; i dodje Jerovoam i sav Izrailj i rekoše Rovoamu govoreći:
- 4** Tvoj je otac metnuo na nas težak jaram; nego ti sada olakšaj ljutu službu oca svog i teški jaram koji je metnuo na nas pa ćemo ti služiti.
- 5** A on im reče: Do tri dana dodjite opet k meni. I narod otide.
- 6** Tada car Rovoam učini veće sa starcima koji stajaše pred Solomunom, ocem njegovim dok beše živ, i reče: Kako savetujete da odgovorim narodu?
- 7** A oni mu rekoše govoreći: Ako se udobriš narodu i ugodiš im i odgovoriš im lepim rečima, oni će ti biti sluge svagda.
- 8** Ali on ostavi savet što ga savetovaše starci, i učini veće s mladićima koji odrastoše s njim i koji stajahu pred njim;
- 9** I reče im: Šta vi savetujete da odgovorimo narodu koji mi rekoše govoreći: Olakšaj jaram koji je metnuo na nas tvoj otac.
- 10** Tada mu odgovoriše mladići koji odrastoše s njim, i rekoše: Ovako kaži narodu što ti

reče: Otac je tvoj metnuo na nas težak jaram, nego ti nam olakšaj; ovako im reci: Moj mali prst deblji je od bedara oca mog.

¹¹ Otac je moj metnuo na vas težak jaram, a ja ću još dometnuti na vaš jaram; otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću vas šibati bodljivim bičevima.

¹² A treći dan dodje Jerovoam i sav narod k Rovoamu kako im beše kazao car rekavši: Dodjite opet k meni do tri dana.

¹³ I car im odgovori oštro, jer ostavi car Rovoam savet starački,

¹⁴ I odgovori im kako ga savetovaše mladići, govoreći: Moj je otac metnuo na vas težak jaram, a ja ću još dometnuti na nj; otac vas je moj šibao bičevima, a ja ću bodljivim bičevima.

¹⁵ I car se ogluši naroda, jer Bog beše tako uredio da bi potvrdio Gospod reč svoju što je rekao preko Ahije Silomljanina Jerovoamu, sinu Navatovom.

¹⁶ A kad vide sav Izrailj da ih se car ogluši, odgovori narod caru govoreći: Kakav deo mi imamo s Davidom? Nemamo nasledstvo sa sinom Jesejevim. Svak u svoj šator, Izrailju! A ti, Davide, sad gledaj svoju kuću. Tako otide sav Izrailj u šatore svoje.

¹⁷ Samo nad sinovima Izrailjevim koji življahu po gradovima Judinim zacari se Rovoam.

¹⁸ I car Rovoam posla Adorama koji beše nad dankom, ali ga sinovi Izrailjevi zasuše kamenjem, te pogibe. Tada car Rovoam brže sede na kola, te pobeže u Jerusalem.

¹⁹ Tako otpade Izrailj od doma Davidovog do današnjeg dana.

ПОГЛАВЉЕ 11

A kad dodje Rovoam u Jerusalem, sazva dom Judin i Venijaminov, sto i osamdeset hiljada odabranih vojnika, da zarate na Izrailja da povrate carstvo Rovoamu.

² Ali dodje reč Gospodnja Semaji, čoveku Božjem, govoreći:

³ Kaži Rovoamu sinu Solomunovom, caru Judinom i svim sinovima Izrailjevim od Jude i Venijamina, i reci:

⁴ Ovako veli Gospod: Ne idite i ne bijte se s braćom svojom, vratite se svak k svojoj kući, jer sam ja naredio da tako bude. I oni poslušashe reč Gospodnju i vratiše se i ne idoše na Jerovoama.

⁵ I Rovoam sede u Jerusalemu, i sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj;

⁶ Sazida Vitlejem i Itam i Tekuju,

⁷ I Vet-Sur i Sohot i Odolam,

⁸ I Gat i Marisu i Zif,

⁹ I Adoraim i Ahis i Aziku,

¹⁰ I Saraju i Ejalon i Hevron koji je u zemlji Judinoj i Venijaminovoj tvrdi gradovi.

¹¹ A kad utvrdi te gradove, namesti u njima zapovednike, i staje za žito i za ulje i za vino,

¹² I u svakom gradu štitova i kopalja, i utvrdi ih jako. Tako njegov beše Juda i Venijamin.

¹³ I sveštenici i Leviti, koji behu po svemu Izrailju, sabraše se k njemu iz svih krajeva svojih.

¹⁴ Jer ostaviše Leviti podgradja svoja i dostojanja svoja, i otidoše u judejsku i u Jerusalem, jer ih otera Jerovoam i sinovi njegovi da ne vrše službe sveštenečke Gospodu.

¹⁵ I postavi sebi sveštenike za visine i za djavole i za teoce, koje načini.

¹⁶ A za njima iz svih plemena Izrailjevih koji upraviše srce svoje da traže Gospoda Boga Izrailjevog, dodjoše u Jerusalem da prinesu žrtvu Gospodu Bogu otaca svojih.

- ¹⁷ I tako utvrdiše carstvo Judino, i ukrepiše Rovoama sina Solomunovog za tri godine, jer za te tri godine hodjahu putem Davidovim i Solomunovim.
- ¹⁸ A Rovoam se oženi Maeletom, kćerju Jerimota sina Davidovog i Avihailom, kćerju Esijava sina Jesejevog,
- ¹⁹ Koja mu rodi sinove: Jeusa i Samariju i Zama.
- ²⁰ A posle nje oženi se Mahom kćerju Avesalomovom, koja mu rodi Aviju i Ataja i Zivu i Selomita.
- ²¹ A ljublaše Rovoam Mahu kćer Avesalomovu većma od svih žena svojih i inoča svojih; jer imaše osamnaest žena i šezdeset inoča, i rodi dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri.
- ²² I Rovoam postavi Aviju, sina Mašinog, poglavarom i knezom nad braćom njegovom, jer ga htede postaviti carem.
- ²³ I mudro radeći rasturi sve sinove svoje po svim krajevima Judinim i Venijaminovim, po svim tvrdim gradovima, i dade im hrane izobila, i dovede im mnogo žena.

ПОГЛАВЉЕ 12

- A** kad Rovoam utvrdi carstvo i kad osili, ostavi zakon Gospodnji i sav Izrailj s njim.
- ² A pete godine carovanja Rovoamovog dodje Sisak car misirski na Jerusalem, jer zgrešiše Gospodu,
- ³ S hiljadu i dve stotine kola i sa šezdeset hiljada konjanika, i ne beše broja narodu koji dodje s njim iz Misira, Luvejima, Suhejima i Husejima.
- ⁴ I uze tvrde gradove Judine i dodje do Jerusalima.
- ⁵ Tada dodje Semaja prorok k Rovoamu i knezovima Judinim, koji se behu skupili u Jerusalem od Sisaka, i reče im: Ovako veli Gospod: Vi ostaviste mene, zato i ja ostavljam vas u ruke Sisaku.
- ⁶ Tada se poniziše knezovi Izrailjevi i car i rekoše: Pravedan je Gospod.
- ⁷ A kad ih vide Gospod gde se poniziše, dodje reč Gospodnja Semaji govoreći: Poniziše se, neću ih potrti, nego ću im sada dati izbavljenje, i neće se izliti jarost moja na Jerusalem preko Sisaka.
- ⁸ Nego će mu biti sluge da poznadu šta je meni služiti, šta li služiti carstvima zemaljskim.
- ⁹ I tako dodje Sisak, car misirski, u Jerusalem i uze blago doma Gospodnjeg i blago doma carevog, sve to uze; uze i štitove zlatne, koje beše načinio Solomun;
- ¹⁰ I na njihovo mesto načini car Rovoam štitove od bronzе, i predade ih starešinama nad stražarima koji čuvaju vrata doma carevog.
- ¹¹ I kad idjaše car u dom Gospodnji dolažahu stražari i nošahu ih, a posle ih opet ostavljahu u riznicu stražarsku.
- ¹² Što se dakle ponizi, odvratilo se od njega gnev Gospodnji, i ne zatre ga sasvim; jer još u Judi beše dobra.
- ¹³ I utvrdi se car Rovoam u Jerusalimu, i carova; jer beše Rovoamu četrdeset i jedna godina kad se zacari, i sedamdeset godina carova u Jerusalimu gradu, koji izabra Gospod izmedju svih plemena Izrailjevih da onde namesti ime svoje. A materi njegovoj beše ime Nama, Amonka.
- ¹⁴ Ali on činjaše zlo, jer ne upravi srca svog da traži Gospoda.
- ¹⁵ Ali dela Rovoamova prva i poslednja nisu li zapisana u knjizi proroka Semaje i videoca

Ida, gde se kazuju koljena, a i ratovi koji behu jednako medju Rovoamom i Jerovoamom?

16 I počinu Rovoam kod otaca svojih, i bi pogreben u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Avija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 13

Godine osamnaeste carovanja Jerovoamovog zacari se Avija nad Judom.

2 Tri godine carova u Jerusalimu. Materi mu beše ime Mahaja, kći Urilova iz Gavaje. A beše rat izmedju Avije i Jerovoama.

3 I Avija izidje na boj s hrabrom vojskom, četiri stotine hiljada izabраниh vojnika; a Jerovoam uvrsta prema njemu vojsku, osam stotina hiljada izabраниh hrabrih vojnika.

4 I sta Avija navrh brda Semarajima u gori Jefremovoj, i reče: Čujte me, Jerovoame i sav Izrailju!

5 Ne trebaše li vam znati da je Gospod Bog Izrailjev predao Davidu carstvo nad Izrailjem doveka, njemu i sinovima njegovim zavetom osoljenim?

6 Ali usta Jerovoam sin Navatov, sluga Solomuna sina Davidovog, i odvrže se od gospodara svog.

7 I skupiše se k njemu ljudi praznovi i nevaljalci, i odupreše se Rovoamu, sinu Solomunovom, koji beše dete i strašljivog srca, te im se ne odupre.

8 Pa vi sad velite da se opirete carstvu Gospodnjem, koje je u rukama sinova Davidovih, jer vas je mnogo i imate kod sebe zlatne teoce, koje vam je načinio Jerovoam da su vam bogovi.

9 Niste li oterali sveštenike Gospodnje sinove Aronove i Levite? I načinili sebi sveštenike kao narodi po drugim zemljama? Ko god dodje da mu se posvete ruke s teletom i sa sedam ovnova, postaje sveštenik onima koji nisu bogovi.

10 Ali s nama je Gospod Bog, niti smo Ga ostavili, a sveštenici koji služe Gospodu jesu sinovi Aronovi, i Leviti rade svoj posao;

11 I pale Gospodu žrtve paljenice svako jutro i svako večje, i kade mirisima, i hlebovi postavljeni stoje na čistom stolu, i pale se svako večje žišci na zlatnom svećnjaku; jer držimo što je Gospod Bog naš naredio, a vi Ga ostaviste,

12 Zato evo s nama je napred Bog i sveštenici njegovi i trube glasne da trube protivu vas. Sinovi Izrailjevi, ne vojujte na Gospoda Boga otaca svojih, jer nećete biti srećni.

13 Ali Jerovoam zavede zasedu da im zadju za ledja, i tako Judejcima behu spred jedni a s ledja zaseda.

14 I kad se obazreše Judejci, a to boj i spred i sastrag, te povikaše ka Gospodu a sveštenici zatrubiše u trube.

15 I narod Judin opet povika, i kad vikaše narod Judin, razbi Bog Jerovoama i svega Izrailja pred Avijom i Judom.

16 I pobegoše sinovi Izrailjevi od Jude, i dade ih Bog njima u ruke.

17 I pobi ih ljuto Avija i narod njegov, i pade od Izrailja pobijenih pet stotina hiljada odabranih ljudi.

18 Tako biše pokoreni sinovi Izrailjevi u to vreme, a sinovi Judini osiliše, jer se pouzdaše u Gospoda Boga otaca svojih.

19 I Avija potera Jerovoama, i uze mu gradove Vetilj i sela njegova, i Jesanu i sela njena, i Efron i sela njegova.

- ²⁰ I Jerovoam se više ne oporavi za života Avijinog; i udari ga Gospod te umre.
- ²¹ A Avija utvrdi se, i uze četrnaest žena, i rodi dvadeset dva sina i šesnaest kćeri.
- ²² A ostala dela Avijina i putevi njegovi i besede njegove zapisane su u knjizi proroka Ida.

ПОГЛАВЉЕ 14

A kad počinu Avija kod otaca svojih i pogreboše ga u gradu Davidovom, zacari se na njegovo mesto Asa, sin njegov. Za njegovog vremena počinu zemlja deset godina.

- ² I činjaše Asa šta je dobro i pravo pred Gospodom Bogom njegovim.
- ³ Jer obori oltare tudje i visine, i izlomi likove njihove i iseče lugove njihove.
- ⁴ I zapovedi sinovima Judinim da traže Gospoda Boga otaca svojih i da izvršuju zakon i zapovest Njegovu.
- ⁵ Obori po svim gradovima Judinim visine i sunčane likove, i počinu carstvo za njegovog vremena.
- ⁶ I sazida tvrde gradove u zemlji Judinoj, jer zemlja beše u miru, niti beše rata s njim onih godina, jer mu Gospod dade mir.
- ⁷ I reče Judi: Da sazidamo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama i vratima i prevornicama, dok je zemlja naša; jer tražimo Gospoda Boga svog, tražismo Ga i dade nam mir odsvuda. I tako zidaše, i biše srećni.
- ⁸ I imaše Asa vojske trista hiljada od Jude sa štitovima i kopljima, i od Venijamina dvesta i osamdeset hiljada sa štitovima i lukovima. Svi behu hrabri vojnici.
- ⁹ I izidje iz njih Zara Etiopljanin s hiljadu hiljada vojske i s trista kola, i dodje do Marise.
- ¹⁰ I Asa izidje preda nj; i uvrstaše se vojske u dolini Sefati kod Marise.
- ¹¹ I zavapi Asa ka Gospodu Bogu svom govoreći: Gospode Tebi je ništa pomoći množini ili nejakom; pomози nam, Gospode Bože naš, jer se u Te uzdamo, i u Tvoje ime dodjosmo na ovo mnoštvo. Gospode, Ti si Bog naš, ne daj da može šta na Te čovek.
- ¹² I razbi Gospod Etiopljane pred Asom i pred Judom, i pobegoše Etiopljani.
- ¹³ I tera ih Asa i narod koji beše s njim dori do Gerara. i popadaše Etiopljani da ih ni jedan ne osta živ, jer se satrše pred Gospodom i pred vojskom Njegovom; i oni odnesoše plen velik veoma.
- ¹⁴ I pobiše sve gradove oko Gerara, jer dodje na njih strah Gospodnji, i opleniše sve one gradove, jer beše u njima mnogo plena.
- ¹⁵ Pobiše i po stanovima pastirskim ljude, i odvedoše mnogo ovaca i kamila; i vratiše se u Jerusalim.

ПОГЛАВЉЕ 15

Tada duh Božji dodje na Azariju, sina Odidovog;

- ² Te otide pred Asu i reče mu: Čujte me, Aso i sve pleme Judino i Venijaminovo; Gospod je s vama, jer ste vi s Njim; i ako Ga ustražite, naći ćete Ga; ako li Ga ostavite, i On će vas ostaviti.
- ³ Dugo je Izrailj bez pravog Boga i bez sveštenika učitelja, i bez zakona.
- ⁴ A da su se u nevolji svojoj obratili ka Gospodu Bogu Izrailjevom i tražili Ga, našli bi Ga.
- ⁵ Ali u ovo vreme ne može se na miru odlaziti ni dolaziti; jer je nemir velik medju svim stanovnicima zemaljskim;

- ⁶ I potiru narod jedan drugi, i gradovi jedan drugi, jer ih Bog smete svakojakim nevoljama.
- ⁷ Zato vi budite hrabri i nemojte da vam klonu ruke, jer ima plata za vaš trud.
- ⁸ A kad ču Asa te reči i proroštvo proroka Odida, ohrabri se, i istrebi gadne bogove iz sve zemlje Judine i Venijaminove i iz gradova koje beše uzeo u gori Jefremovoj, i ponovi oltar Gospodnji koji beše pred tremom Gospodnjim.
- ⁹ Potom sazva sve pleme Judino i Venijaminovo i došljake koji behu kod njih od Jefrema i Manasije i Simeuna, jer ih mnogo prebeže k njemu iz naroda Izrailjevog kad videše da je Gospod Bog njegov s njim.
- ¹⁰ I skupiše se u Jerusalem trećeg meseca petnaeste godine carovanja Asinog.
- ¹¹ I u onaj dan prinesoše Gospodu žrtve od plena koji dognuše, sedam stotina volova i sedam hiljada ovaca.
- ¹² I uhvatiše veru da traže Gospoda Boga otaca svojih svim srcem svojim i svom dušom svojom;
- ¹³ A ko god ne bi tražio Gospoda Boga Izrailjevog, da se pogubi, bio mali ili veliki, čovek ili žena.
- ¹⁴ I zakleše se Gospodu glasom velikim i uz klikovanje i uz trube i rogove.
- ¹⁵ I radovaše se sav narod Judin radi te zakletve, jer iz svega srca svog zakleše se, i od sve volje svoje tražiše Ga i nadjoše Ga; i Gospod im dade mir odsvuda.
- ¹⁶ Jošte i Mahu, mater svoju, svrže Asa s vlasti, jer beše načinila u lugu idola; i Asa obali idola njenog i izlomi ga i sažee na potoku Kedronu.
- ¹⁷ Ali visine ne biše oborene u Izrailju, ali srce Asino beše pravo svega veka njegovog.
- ¹⁸ I unese u dom Božji šta beše posvetio otac njegov i šta beše sam posvetio, srebro i zlato i sudove.
- ¹⁹ I ne bi rata do trideset pete godine carovanja Asinog.

ПОГЛАВЉЕ 16

Godine trideset šeste carovanja Asinog izidje Vasa, car Izrailjev, na Judu, i stade zidati Ramu da ne da nikome otići k Asi, caru Judinom, ni od njega doći.

- ² Tada uze Asa srebro i zlato iz riznica doma Gospodnjeg i doma carevog, i posla Ven-Adadu caru sirskom, koji življaše u Damasku, i poruči:
- ³ Vera je izmedju mene i tebe, izmedju oca mog i oca tvog, evo šaljem ti srebra i zlata, hajde pokvari veru koju imaš sa Vasom carem Izrailjevim, eda bi otišao od mene.
- ⁴ I posluša Ven-Adad cara Asu, i posla vojvode svoje na gradove Izrailjeve, i osvojiše Ijon i Dan i Avel-Majim i sve gradove Neftalimove u kojima behu žitnice.
- ⁵ A kad Vasa to ču, presta zidati Ramu i ostavi delo svoje.
- ⁶ Tada car Asa uze sav narod Judin, te odnesoše kamenje iz Rame i drvo, čim zidaše Vasa, i od njega sazida Gavaju i Mispu.
- ⁷ A u to vreme dodje Ananije videlac k Asi, caru Judinom, i reče mu: Što si se pouzdao u cara sirskog a nisi se pouzdao u Gospoda Boga svog, zato se vojska cara sirskog izmače iz tvojih ruku.
- ⁸ Nisu li Etiopljani i Luveji imali velike vojske s vrlo mnogo kola i konjika? Pa kad si se pouzdao u Gospoda, dade ti ih u ruke.
- ⁹ Jer oči Gospodnje gledaju po svoj zemlji da bi pokazivao silu svoju prema onima kojima je srce celo prema Njemu. Ludo si u tom radio; zato će odsada biti ratovi na te.
- ¹⁰ Tada se Asa razgnevi na proroka, i stavi ga u tamnicu, jer se rasrdi na nj za to; i potlači

Asa neke iz naroda u to vreme.

¹¹ Ali gle, dela Asina, prva i poslednja, eno zapisana su u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim.

¹² I razbole se Asa trideset devete godine carovanja svog od nogu, i bolest njegova bi vrlo teška, ali ni u bolesti svojoj ne traži Gospoda nego lekare.

¹³ I tako počinu Asa kod otaca svojih, i umre četrdeset prve godine carovanja svog.

¹⁴ I pogreboše ga u grobu njegovom, koji iskopa sebi u gradu Davidovom, i metnuše ga na postelju koju beše napunio mirisavih stvari i masti zgotovljenih veštinom apotekarskom, i spališe mu ih vrlo mnogo.

ПОГЛАВЉЕ 17

Tada se zacari Josafat, sin njegov, na njegovo mesto, i ukrepi se na Izrailja.

² I ponamešta vojsku po svim tvrdim gradovima Judinim, i ponamešta straže po zemlji Judinoj i po gradovima Jefremovim, koje zadobi Asa, otac njegov.

³ I beše Gospod s Josafatom, jer hodjaše prvim putevima Davida oca svog i ne tražаше Vala.

⁴ Nego Boga oca svog tražаше i po zapovestima Njegovim hodjaše, i ne činjaše kao sinovi Izrailjevi.

⁵ Zato utvrdi Gospod carstvo u ruci njegovoj, i sav narod Judin davaše dare Josafatu, te imaše veliko blago i slavu.

⁶ I srce se njegovo oslobodi na putevima Gospodnjim, te još obori visine i lugove u Judeji.

⁷ I treće godine svog carovanja posla knezove svoje Ven-Aila i Ovadiju i Zahariju i Natanaila i Miheju da uče po gradovima Judinim;

⁸ I s njima Levite: Semaju i Nataniju i Zevadiju i Asaila i Semiramota i Jonatana i Adoniju i Toviju i Tov-Adoniju, Levite, i s njima Elisamu i Jorama sveštenike.

⁹ I učahu po Judeji imajući pri sebi knjigu zakona Gospodnjeg, i prohodjahu sve gradove Judine učeći narod.

¹⁰ I dodje strah Gospodnji na sva carstva po zemljama oko Jude, te ne vojevaše na Josafata.

¹¹ I sami Filisteji donošahu Josafatu dare i danak u novcu; i Arapi dogonjahu mu stoku, po sedam hiljada i sedam stotina ovnova i po sedam hiljada i sedam stotina jaraca.

¹² Tako napredovaše Josafat i podiže se veoma; i sazida u Judeji kule i gradove za žitnice.

¹³ I imaše mnogo dobra po gradovima Judinim, i vojnika, hrabrih junaka u Jerusalimu.

¹⁴ A ovo je broj njihov po domovima otaca njihovih; od Jude hiljadnici: Adna vojvoda, s kojim beše tri stotine hiljada hrabrih junaka.

¹⁵ A za njim Joanam vojvoda, s kojim beše dvesta osamdeset hiljada;

¹⁶ A za njim Amasija sin Zihrije, koji se dragovoljno dade Gospodu, i s kim beše dvesta hiljada hrabrih junaka.

¹⁷ A od Venijamina: hrabri junak Elijada, s kojim beše dvesta hiljada naoružanih lukom i štitom;

¹⁸ A za njim Jozavad, s kojim beše sto i osamdeset hiljada naoružanih za boj.

¹⁹ Ovi služahu caru osim onih koje ponamešta car po tvrdim gradovima u svoj zemlji Judinoj.

ПОГЛАВЉЕ 18

I Josafat imajući veliko blago i slavu, oprijatelji se s Ahavom.

² I posle nekoliko godina otide k Ahavu u Samariju; i nakla mu Ahav mnogo ovaca i volova i narodu koji beše s njim, i nagovaraše ga da podje na Ramot galadski.

³ I reče Ahav car Izrailjev Josafatu caru Judinom: Hoćeš li ići sa mnom na Ramot galadski? A on reče: Ja kao ti, narod moj kao tvoj narod; hoćemo s tobom na vojsku.

⁴ Još reče Josafat caru Izrailjevom: Pitaj danas šta će Gospod reći.

⁵ Tada sazva car Izrailjev proroke svoje, četiri stotine ljudi, i reče im: Hoćemo li ići na vojsku na Ramot galadski, ili ću se okaniti? A oni rekoše: Idi, jer će ga Gospod dati u ruke caru.

⁶ A Josafat reče: Ima li tu još koji prorok Gospodnji da ga pitamo?

⁷ A car reče Josafatu: Ima još jedan čovek preko kog bismo mogli upitati Gospoda; ali ja mrzim na nj, jer mi ne proriče dobra nego svagda zlo; to je Miheja sin Jemlin. A Josafat reče: Neka car ne govori tako.

⁸ Tada car Izrailjev dozva jednog dvoranina, i reče mu: Brže dovedi Miheju, sina Jemlinog.

⁹ A car Izrailjev i Josafat, car Judin sedjahu, svaki na svom prestolu obučeni u carske haljine, sedjahu na poljani kod vrata samarijskih, i svi proroci prorokovahu pred njima.

¹⁰ I Sedekija sin Hananin načini sebi gvozdene rogove, i reče: Ovako veli Gospod: Ovim ćeš biti Sirce dokle ih ne istrebiš.

¹¹ Tako i svi proroci prorokovahu govoreći: Idi na Ramot galadski, i bićeš srećan, jer će ga Gospod predati caru u ruke.

¹² A poslanik koji otide da dozove Miheju reče mu govoreći: Evo proroci proriču svi jednim glasom dobro caru; neka i tvoja reč bude kao njihova, i govori dobro.

¹³ A Miheja reče: Tako da je živ Gospod, govoriću ono što reče Bog moj.

¹⁴ I kad dodje k caru, reče mu car: Miheja! Hoćemo li ići na vojsku na Ramot galadski, ili ću se okaniti? A on reče: Idite, bićete srećni, i daće vam se u ruke.

¹⁵ A car mu reče: Koliko ću te puta zaklanjati da mi ne govoriš nego istinu u ime Gospodnje?

¹⁶ Tada reče: Video sam sav narod Izrailjev razasut po planinama kao ovce koje nemaju pastira, jer reče Gospod: Ovi nemaju gospodara, neka se vrate svak svojoj kući s mirom.

¹⁷ Tada reče car Izrailjev Josafatu: Nisam li ti rekao da mi neće prorokovati dobra nego zlo?

¹⁸ A Miheja reče: Zato čujte reč Gospodnju: Videh Gospoda gde sedi na prestolu svom, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i s leve strane;

¹⁹ I Gospod reče: Ko će prevariti Ahava cara Izrailjevog da otide i padne kod Ramota galadskog? Još reče: Jedan reče ovo a drugi ono.

²⁰ Tada izidje jedan duh, i stavši pred Gospoda reče: Ja ću ga prevariti. A Gospod mu reče: Kako?

²¹ Odgovori: Izići ću i biću lažljiv duh u ustima svih proroka njegovih. A Gospod mu reče: Prevarićeš ga i nadvladaćeš, idi učini tako.

²² Zato sada eto, Gospod je metnuo lažljiv duh u usta tim prorocima tvojim; a Gospod je izrekao zlo po te.

²³ Tada pristupi Sedekija sin Hananin, i udari Miheju po obrazu govoreći: Kojim je putem otišao duh Gospodnji od mene da govori s tobom?

²⁴ A Miheja mu reče: Eto, videćeš u onaj dan kad otideš u najtajniju klet da se sakriješ.

- ²⁵ Tada car Izrailjev reče: Uhvatite Miheju, i odvedite ga k Amonu zapovedniku gradskom i k Joasu sinu carevom.
- ²⁶ I recite im: Ovako veli car: Metnite ovog u tamnicu, a dajte mu po malo hleba i po malo vode dokle se ne vratim u miru.
- ²⁷ A Miheja reče: Ako se vratiš u miru, nije Gospod govorio preko mene. Još reče: Čujte svi narodi.
- ²⁸ I otide car Izrailjev s Josafatom carem Judinim na Ramot galadski.
- ²⁹ I reče car Izrailjev Josafatu: Ja ću se preobući kad podjem u boj, a ti obuci svoje odelo. I preobuče se car Izrailjev, i otidoše u boj.
- ³⁰ A car sirski zapovedi vojvodama od kola svojih govoreći: Ne udarajte ni na malog ni na velikog, nego na samog cara Izrailjevog.
- ³¹ A kad vojvode od kola videše Josafata, rekoše: To je car Izrailjev. I okrenuše se na nj da ga udare. Ali Josafat povika, i Gospod mu pomože, i odvrati ih Bog od njega.
- ³² Jer videvši vojvode od kola da nije car Izrailjev, odstupiše od njega.
- ³³ A jedan zastreli iz luka nagonom i ustreli cara Izrailjevog gde spuča oklop. A on reče svom vozaču: Savij rukom svojom i izvezi me iz boja, jer sam ranjen.
- ³⁴ I boj bi žestok onog dana, a car Izrailjev zaosta na kolima svojim prema Sircima do večera, i umre o sunčanom zahodu.

ПОГЛАВЉЕ 19

- A** kad se Josafat, car Judin, vraćаше s mirom kući svojoj u Jerusalem,
- ² Izidje preda nj Juj sin Ananijev, videlac, i reče Josafatu: Bezbožniku li pomažeš, i one koji mrze na Gospoda ljubiš? Zato se podigao na te gnev Gospodnji.
- ³ Ali se našlo dobro na tebi što si istrebio lugove iz zemlje i što si upravio srce svoje da tražiš Boga.
- ⁴ Potom Josafat sedjaše u Jerusalemu, i opet prodje po narodu od Virsaveje do gore Jefremove, i povrati ih ka Gospodu Bogu otaca njegovih.
- ⁵ I postavi sudije u zemlji po svim tvrdim gradovima Judinim, u svakom gradu.
- ⁶ I reče sudijama: Gledajte šta ćete raditi, jer nećete suditi za čoveka nego za Gospoda, koji je s vama kad sudite.
- ⁷ Zato neka bude strah Gospodnji u vama; pazite i radite, jer u Gospoda Boga našeg nema nepravde, niti gleda ko je ko, niti prima poklone.
- ⁸ Takodje u Jerusalemu postavi Josafat od Levita i sveštenika i glavara domova otačkih u Izrailju za sudove Gospodnje i za raspre; jer dolažahu opet u Jerusalem.
- ⁹ I zapovedi im govoreći: Tako radite u strahu Gospodnjem, verno i celog srca.
- ¹⁰ I u svakoj parnici koja dodje k vama od braće vaše što sede po gradovima svojim, da rasudite izmedju krvi i krvi, izmedju zakona i zapovesti, izmedju uredbi i sudova, obavestite ih da ne bi grešili Gospodu, da ne bi došao gnev Njegov na vas i na braću vašu; tako činite, te nećete zgrešiti.
- ¹¹ I evo, Amarija, poglavar sveštениčki, biće nad vama u svim poslovima Gospodnjim, a Zavdija, sin Ismailov, vodj doma Judinog u svim poslovima carskim; takodje, Leviti upravitelji biće uz vas. Budite slobodni, i radite, i Gospod će biti s dobrim.

ПОГЛАВЉЕ 20

A posle toga sinovi Moavovi i sinovi Amonovi i s njima koji žive među sinovima Amonovim, dodjoše da vojuju na Josafata.

² I dodjoše te javiše Josafatu govoreći: Ide na te veliko mnoštvo ispreko mora, iz Sirije; i eno ih u Asason-Tamaru, a to je En-Gad.

³ A Josafat se uplaši, i obrati lice svoje da traži Gospoda, i oglasi post po svoj zemlji Judinoj.

⁴ I skupiše se svi sinovi Judini da traže Gospoda, i iz svih gradova Judinih dodjoše da traže Gospoda.

⁵ Tada stade Josafat u zboru Judinom i jerusalimskom u domu Gospodnjem pred tremom novim,

⁶ I reče: Gospode Bože otaca naših! Nisi li Ti Bog na nebu i vladáš svim carstvima narodnim? Nije li u Tvojoj ruci moć i sila da Ti niko ne može odoleti?

⁷ Nisi li Ti, Bože naš, odagnao stanovnike ove zemlje ispred naroda svog Izrailja, i dao je navek semenu Avrama prijatelja svog?

⁸ Te se naseliše u njoj, i sagradiše Ti u njoj svetinju za ime Tvoje govoreći:

⁹ Kad nas zadesi kako zlo, mač osvetni ili pomor ili glad, staćemo pred ovim domom i pred Tobom, jer je ime Tvoje u ovom domu, i vapićemo Tebi u nevolji svojoj, usliši i izbavi.

¹⁰ A sad evo, sinovi Amonovi i Moavovi i oni iz gore Sira, kroz koje nisi dao sinovima Izrailjevim proći kad idjahu iz zemlje misirske, nego ih obidjoše i ne istrebiše;

¹¹ A evo, oni nam vraćaju došavši da nas isteraju iz nasledstva Tvog, koje si nam predao.

¹² Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer u nama nema snage da se opremo tom mnoštvu velikom, koje ide na nas, niti znamo šta bismo činili, nego su oči naše uprte u Te.

¹³ A svi sinovi Judini stajahu pred Gospodom i deca njihova, žene njihove i sinovi njihovi.

¹⁴ Tada sidje duh Gospodnji usred zbora na Jazila sina Zaharije sina Venaje sina Jeila sina Matanijinog, Levita izmedju sinova Asafovih,

¹⁵ I reče: Slušajte, svi sinovi Judini i Jerusalimljani, i ti care Josafate, ovako vam veli Gospod: Ne bojte se i ne plašite se tog mnoštva velikog, jer nije vaš rat nego Božji.

¹⁶ Sutra izadjite na njih; oni će poći uz brdo Zis, i naći ćete ih nakraj potoka prema pustinji Jeruilu.

¹⁷ Ne treba vi da se bijete u ovom boju; postavite se, stojte pa gledajte kako će vas izbaviti Gospod, Judo i Jeruslime! Ne bojte se i ne plašite se, sutra izidjite pred njih, i Gospod će biti s vama.

¹⁸ Tada se Josafat savi licem k zemlji, i svi Judejci i Jerusalimljani padoše pred Gospodom, i pokloniše se Gospodu.

¹⁹ A Leviti od sinova Katovih i sinova Korejevih ustaše, te hvališe Gospoda Boga Izrailjevog glasom veoma visokim.

²⁰ A ujutru ustavši rano izidjoše u pustinju tekujsku; a kad izlažahu, stade Josafat i reče: Čujte me, Judejci i Jerusalimljani: verujte Gospodu Bogu svom i bićete jaki, verujte prorocima Njegovim i bićete srećni.

²¹ I tako dogovoriv se s narodom postavi pevače Gospodnje da hvale svetu krasotu idući pred vojskom i govoreći: Hvalite Gospoda, jer je doveka milost Njegova.

²² A kad počеше pesmu i hvalu, obrati Gospod zasedu na sinove Amonove i sinove Moavove i na one iz gore Sira, koji izidjoše na Judu, te se razbiše.

²³ Jer sinovi Amonovi i sinovi Moavovi ustaše na one iz gore Sira da ih pobiju i potru; i kad pobiše one iz gore Sira, udariše jedni na druge, te se potrše.

²⁴ A kad Juda dodje do stražare prema pustinji, i pogleda na mnoštvo, a to mrtva telesa

leže po zemlji, i nijedan ne beše ostao živ.

25 Zato dodje Josafat sa narodom svojim da pokupi plen; i nadjoše kod njih mnogo blaga i dragocenih nakita na mrtvacima, i napleniše da već ne mogoše nositi; tri dana kupiše plen, jer ga beše mnogo.

26 A četvrti dan skupiše se u dolini blagoslovnoj, jer onde blagosloviše Gospoda; zato se prozva mesto Dolina Blagoslovna do danas.

27 Potom okrenuše svi Judejci i Jerusallimljani i Josafat pred njima da se vrate u Jerusalem s veseljem, jer ih oveseli Gospod neprijateljima njihovim.

28 I dodjoše u Jerusalem sa psaltirima i guslama i trubama u dom Gospodnji.

29 I strah Božji dodje na sva carstva zemaljska kad čuše da je Gospod vojevao na neprijatelje Izrailjeve.

30 I tako se smiri carstvo Josafatovo, jer mu Bog njegov dade mir odsvuda.

31 I carovaše Josafat nad Judom; trideset i pet godina beše mu kad poče carovati; i carova dvadeset i pet godina u Jerusallimu. Materi mu beše ime Azuva, kći Silejeva.

32 I hodjaše putem oca svog Ase, niti zadje s njega, čineći što je pravo pred Gospodom.

33 Ali visine ne biše oborene, jer još ne beše narod upravio srca svog k Bogu otaca svojih.

34 A ostala dela Josafatova prva i poslednja, eno zapisana su u knjizi Juja sina Ananijevog, koje je stavljena u knjigu o carevima Izrailjevim.

35 Potom združi se Josafat, car Judin s Ohozijom, carem Izrailjevim, koji činjaše bezakonje.

36 A združi se s njim zato da načine ladje da idu u Tarsis; i načiniše ladje u Esion-Gaveru.

37 Tada prorokova Elijezer sin Dodavin iz Marise za Josafata govoreći: Što si se združio s Ohozijom, zato Gospod razmetnu dela tvoja. I razbiše se ladje i ne mogoše ići u Tarsis.

ПОГЛАВЉЕ 21

Potom počinu Josafat kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Joram, sin njegov.

2 A braća mu, sinovi Josafatovi, behu: Azarija i Jehilo i Zaharija i Azarija i Mihailo i Sefatija; ti svi behu sinovi Josafata cara Izrailjevog.

3 I otac im dade velike darove, srebra i zlata i zaklada s tvrdim gradovima u zemlji Judinoj; carstvo pak dade Joramu, jer beše prvenac.

4 A Joram stupivši na carstvo oca svog i utvrdivši se, pobi svu braću svoju mačem i neke knezove Izrailjeve.

5 Imaše Joram trideset i dve godine kad se zacari, i carova osam godina u Jerusallimu.

6 I hodjaše putem careva Izrailjevih, kao što činjaše dom Ahavov, jer se oženi kćerju Ahavovom; i činjaše što je zlo pred Gospodom.

7 Ali Gospod ne hte zatrti dom Davidov radi zaveta koji učini s Davidom i što mu beše rekao da će dati videlo njemu i sinovima njegovim uvek.

8 Za njegovog vremena odvrže se Edom da ne bude pod Judom, i postaviše sebi cara.

9 Zato otide Joram s vojvodama svojim i sa svim kolima svojim; i usta noću, te pobi Edomce koji ga behu opkolili, i zapovednike od kola.

10 Ipak se odvrgoše Edomci da ne budu pod Judom do danas. U isto vreme odvrže se Livna da ne bude pod njim, jer ostavi Gospoda Boga otaca svojih.

11 Još i visine načini po brdima Judinim, i navede na preljubu Jerusallimljane i prelasti Judu.

- ¹² Tada mu dodje knjiga od Ilije proroka, gde mu govoraše: Ovako veli Gospod Bog Davida oca tvog: Što nisi hodio putevima Josafata, oca svog i putevima Ase, cara Judinog,
- ¹³ Nego si hodio putem careva Izrailjevih i naveo si na preljubu Judu i Jerusallimljane, kao što je dom Ahavov naveo na preljubu Izrailja, i još si pobio braću svoju, dom oca svog, bolje od sebe,
- ¹⁴ Evo, Gospod će udariti velikim zlom narod tvoj i sinove tvoje i žene tvoje i sve što imaš.
- ¹⁵ I ti ćeš bolovati teško, od bolesti u crevima, da će ti creva izaći od bolesti, koja će trajati dve godine.
- ¹⁶ I tako podiže Gospod na Jorama duh Filistejima i Arapima koji žive od Etiopljana.
- ¹⁷ I oni došavši na zemlju Judinu prodreše u nju, i odnesoše sve blago što se nadje u domu carevom, i sinove njegove i žene njegove, da mu ne osta nijedan sin osim Joahaza najmladjeg sina njegovog.
- ¹⁸ I posle svega toga udari ga Gospod bolešću u crevima, kojoj ne beše leka.
- ¹⁹ I dan po dan prolažaše, i kad se navršīše dve godine, izidjoše mu creva s bolešću i umre od teških bolova i narod mu ne pali mirisa kao što je činio ocima njegovim.
- ²⁰ Imaše trideset i dve godine kad počē carovati, i carova osam godina u Jerusalimu, i preminu da niko ne zažali za njim; i pogreboše ga u gradu Davidovom, ali ne u grobu carskom.

ПОГЛАВЉЕ 22

- A** Jerusallimljani zacariše na njegovo mesto Ohoziju najmladjeg sina njegovog, jer starije sve pobi četa koja dodje s Arapima u logor; i tako Ohozija, sin Joramov, posta car Judin.
- ² Imaše Ohozija četrdeset i dve godine kad počē carovati, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu beše ime Gotolija, kći Amrijeva.
- ³ I on hodjaše putevima doma Ahavovog, jer ga mati nagovaraše na zla dela.
- ⁴ I činjaše što je zlo pred Gospodom kao dom Ahavov; jer mu oni behu savetnici po smrti oca njegovog na pogibao njegovu.
- ⁵ I po njihovom savetu hodeći izidje s Joramom sinom Ahavovim, carem Izrailjevim, na vojsku na Azaila, cara sirskog, u Ramot galadski; i onde Sirci raniše Jorama.
- ⁶ A on se vrati da se leči u Jezraelu od rana koje mu zadaše u Rami, kad se biše s Azailom, carem sirskim. A Azarija, sin Joramov car Judin, dodje u Jezrael da vidi Jorama, sina Ahavovog, jer beše bolestan.
- ⁷ Ali beše od Boga na propast Ohoziji što dodje k Joramu; jer došav otide s Joramom na Juja, sina Nimsijinog, koga Gospod pomaza da istrebi dom Ahavov.
- ⁸ Jer kad Juj izvršavaše osvetu na domu Ahavovom, nadje knezove Judine i sinove braće Ohozijine, koji služahu Ohoziji, i pogubi ih.
- ⁹ Potom potraži Ohoziju, i uhvatiše ga kad se sakrivaše u Samariji, i dovedavši ga k Juju pogubiše ga, i pogreboše ga; jer rekoše: Sin je Josafata koji je tražio Gospoda svim srcem svojim. I tako ne bi nikoga od doma Ohozijinog koji bi mogao biti car.
- ¹⁰ Zato Gotolija, mati Ohozijina, videvši da joj sin pogibe, usta i pobi sve carsko seme doma Judinog.
- ¹¹ Ali Josaveja, kći careva, uze Joasa, sina Ohozijinog i ukrade ga izmedju sinova carevih,

koje ubijahu; i sakri ga s dojkijom njegovom u ložnicu. I tako Josaveja, kći cara Jorama, žena Jodaja sveštenika, sakri ga od Gotolije, jer beše sestra Ohozijina, te ga ne ubi.

¹² I beše s njima sakriven u domu Božijem šest godina; a Gotolija carovaše u zemlji.

ПОГЛАВЉЕ 23

A sedme godine oslobodi se Jodaj, i uze k sebi stotnike Azariju sina Jeroamovog i Ismaila sina Joananovog i Azariju sina Ovidovog i Masiju sina Adajevog i Elisafata sina Zihrijevog, i uhvati veru s njima,

² Te prolazeći zemlju Judinu sabraše Levite iz svih gradova Judinih i glavare porodica otačkih u Izrailju, i dodjoše u Jerusalem.

³ I sav zbor učini veru u domu Božjem s carem; i Jodaj im reče: Evo, sin će carev carovati, kao što je rekao Gospod za sinove Davidove.

⁴ Ovo učinite: trećina vas koji dolazite u subotu izmedju sveštenika i Levita neka budu vratari na pragu;

⁵ A druga trećina neka bude u carskom dvoru; a ostala trećina na vratima od temelja, a sav narod u tremovima doma Gospodnjeg.

⁶ Niko da ne ulazi u dom Gospodnji osim sveštenika i onih Levita koji služe; oni neka ulaze, jer su posvećeni, a sav narod neka čini ono što je Gospod zapovedio da čini.

⁷ I Leviti neka opkole cara, svaki s oružjem svojim u ruci; i ko bi god ušao u dom, da se pogubi; i budite uz cara kad stane ulaziti i izlaziti.

⁸ I učiniše Leviti i sav narod Judin sve što zapovedi sveštenik Jodaj; i uzeše svaki svoje ljude koji dolažahu u subotu i koji odlažahu u subotu; jer Jodaj sveštenik ne otpusti redove.

⁹ I dade Jodaj sveštenik stotinicima koplja i štitove i štitiće cara Davida što behu u domu Božijem.

¹⁰ I postavi sav narod sve s oružjem u ruku, od desne strane doma do leve prema oltaru i prema domu, oko cara.

¹¹ Tada izvedoše sina carevog, i metnuše mu na glavu venac, i dadoše mu svedočanstvo, i zacariše ga, i Jodaj i sinovi njegovi pomazaše ga i rekoše: Da živi car!

¹² A kad Gotolija ču viku naroda koji se stećaše i hvaljaše cara, dodje k narodu u dom Gospodnji.

¹³ I pogleda, i gle, car stajaše kod svog stupa na ulasku, a knezovi i trube oko cara, i sav narod zemaljski radovaše se i trube trubljahu i pevači pevahu uz orudja muzička i oni koji počinjahu u pevanju. Tada razdre Gotolija haljine svoje i povika: Buna! Buna!

¹⁴ A Jodaj sveštenik zapovedi da izadju stotnici koji behu nad vojskom, i reče im: Izvedite je iz vrsta napolje, i ko podje za njom neka se pogubi mačem; jer reče sveštenik: Nemojte je ubiti u domu Gospodnjem.

¹⁵ I načiniše joj mesto, te otide kako se ide vratima konjskim u dom carev, i onde je pogubiše.

¹⁶ Tada Jodaj učini veru medju sobom i svim narodom i carem da će biti narod Gospodnji.

¹⁷ Potom sav narod otide u dom Valov, i raskopaše ga, i oltare njegove i likove njegove izlomiše, a Matana, sveštenika Valovog, ubiše pred oltarima.

¹⁸ I Jodaj uredi opet službu u domu Gospodnjem medju sveštenicima i Levitima, koje David beše odredio domu Gospodnjem, da bi prinosili žrtve paljenice Gospodu, kao što piše u zakonu Mojsijevom, s veseljem i pesmama po naredbi Davidovoj.

- ¹⁹ Postavi i vratare na vratima doma Gospodnjeg da ne bi ulazio nečist oda šta mu drago.
- ²⁰ I uze stotnike i znatnije ljude i koji upravljahu narodom, sav narod zemaljski, i izvede cara iz doma Gospodnjeg i udjoše visokim vratima u dom carski, i posadiše cara na carski presto.
- ²¹ I radovaše se sav narod zemaljski, i grad se umiri, kad Gotoliju ubiše mačem.

ПОГЛАВЉЕ 24

Beše Joasu sedam godina kad se zacari, i carova četrdeset godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Sivija iz Virsaveje.

- ² I činjaše Joas što je pravo pred Gospodom dokle god beše živ Jodaj sveštenik.
- ³ I Jodaj ga oženi dvema ženama, te rodi sinove i kćeri.
- ⁴ Potom Joas naumi da opravi dom Gospodnji.
- ⁵ I sazva sveštenike i Levite, pa im reče: Podjite po gradovima Judinim i kupite od svega Izrailja novac da se opravla dom Boga vašeg od godine do godine, i vi pohađajte s tim. Ali ne hiteše Leviti.
- ⁶ Zato car dozva Jodaja poglavara i reče mu: Zašto ne nastojiš da Leviti donose iz Judeje i Jerusalima priloge koje je naredio Mojsije sluga Gospodnji zboru Izrailjevom na šator od sastanka?
- ⁷ Jer bezbožna Gotolija i sinovi njeni opleniše dom Gospodnji i sve stvari posvećene domu Gospodnjem obratiše na Vale.
- ⁸ I tako zapovedi car te načiniše kovčeg, i metnuše ga na vrata doma Gospodnjeg spolja.
- ⁹ I oglosiše po Judeji i po Jerusalimu da donose Gospodu prilog koji je naredio Mojsije, sluga Božji, Izrailju u pustinji.
- ¹⁰ I obradovaše se knezovi i sav narod, i donoseći metahu u kovčeg dokle se ne svrši.
- ¹¹ I kad donošahu Leviti kovčeg, po zapovesti carevoj, videvši da ima mnogo novca, dolažahu pisar carev i poslanik poglavara sveštenečkog, te izručivahu kovčeg, potom ga opet odnošahu i ostavljahu na njegovo mesto; i tako činjahu svaki dan, i nakupiše mnogo novca.
- ¹² I davaše ga car Jodaj nastojnicima nad poslom oko doma Gospodnjeg, a oni naimahu kamenare i drvodelje da se obnovi dom Gospodnji, i kovače koji rade od gvoždja i od bronzе, da se opravi dom Gospodnji.
- ¹³ I poslovahu poslenici, i opravljjanje napredovaše pod njihovim rukama, te povратиše domu Božjem obličje njegovo, i utvrdиše ga.
- ¹⁴ A kad svršiše, donesoše pred cara i Jodaja novce što pretekoše; i od tog novca načini sudove za dom Gospodnji, sudove za službu i za žrtve, i kadionice, i druge sudove zlatne i srebrne. I tako prinošahu žrtve paljenice u domu Gospodnjem jednako svega veka Jodajevog.
- ¹⁵ Potom ostarevši Jodaj sit života umre; sto i trideset godina beše mu kad umre.
- ¹⁶ I pogreboše ga u gradu Davidovom kod careva; jer činjaše dobro Izrailju i Bogu i domu njegovom.
- ¹⁷ A kad umre Jodaj, dodjoše knezovi Judini i poklonиše se caru; tada ih posluša car,
- ¹⁸ Te ostaviše dom Gospoda Boga otaca svojih, i stadoše služiti lugovima i idolima; i podиže se gnev Gospodnji na Judu i na Jerusаlim za taj greh njihov.
- ¹⁹ I slaše im proroke da ih vrate ka Gospodu, i oni im svedočahu, ali ih ne poslušaše.
- ²⁰ I dodje duh Gospodnji na Zahariju, sina Jodaja sveštenika, te stade više naroda i reče

im: Ovako veli Bog: Zašto prestupate zapovesti Gospodnje? Nećete biti srećni; što ostaviste Gospoda, zato i On vas ostavi.

21 A oni se pobuniše na nj, i zasuše ga kamenjem po zapovesti carevoj u tremu doma Gospodnjeg.

22 I ne opomenu se Joas milosti koju mu učini Jodaj, otac njegov, nego ubi sina njegovog; a on umirući reče: Gospod neka vidi i traži.

23 A kad prodje godina, podiže se na nj vojska sirska i udje u zemlju judejsku i u Jerusaleim, i pobiše po narodu sve knezove narodne, i sav plen od njih poslaše caru u Damask.

24 Ako i mala beše vojska sirska koja dodje, ipak Gospod dade u ruke njihove vrlo veliku vojsku, jer behu ostavili Gospoda Boga otaca svojih. I tako na Joasu izvršiše sud.

25 A kad otidoše od njega ostavivši ga u teškoj bolesti, pobuniše se na nj sluge njegove za krv sinova Jodaja sveštenika, i ubiše ga na postelji njegovoj, te pogibe; i pogreboše ga u gradu Davidovom, ali ga ne pogreboše u grobovima carskim.

26 A ovo su što se pobuniše na nj: Zavad, sin Simeate Amonke i Jozavad, sin Simrite Moavke.

27 A o sinovima njegovim i o velikom porezu što bi pod njim, i o gradjenju doma Božjeg, eto zapisano je u knjizi o carevima. A zacari se na njegovo mesto Amasija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 25

Beše Amasiji dvadeset i pet godina kad poče carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusaleimu. Materi mu beše ime Joadana iz Jerusaleima.

2 On činjaše što je pravo pred Gospodom, ali ne celim srcem.

3 I kad se utvrdi u carstvu, pobi sluge svoje koji ubiše cara oca njegovog.

4 Ali sinove njihove ne pogubi, nego učini kako piše u zakonu, u knjizi Mojsijevoj, gde je zapovedio Gospod govoreći: Očevi da ne ginu za sinove, ni sinovi za očeve, nego svaki za svoj greh neka gine.

5 Iza toga skupi Amasija narod Judin, i postavi po domovima otačkim hiljadnike i stotnike po svoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj, i izbroja ih od dvadeset godina i više, i nadje ih trista hiljada vojnika izbranih, koji nošahu koplje i štit.

6 I jošte najmi izmedju Izrailjaca sto hiljada hrabrih ljudi za sto talanata srebra.

7 Ali dodje mu čovek Božji i reče: Care, da ne ide s tobom vojska izrailjska, jer Gospod nije s Izrailjcima niti sa sinovima Jefremovim.

8 Nego idi ti, i budi hrabar u boju; inače će te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može i pomoći i oboriti.

9 Tada reče Amasija čoveku Božjem: A šta će biti sa sto talanata što sam dao vojsci Izrailjevoj? A čovek Božji reče: Ima Gospod da ti da više od toga.

10 I tako odvoji Amasija vojsku što mu beše došla od Jefrema da otidu u svoje mesto; a oni se vrlo rasrdiše na Judu, i vratiše se u svoje mesto s velikim gnevom.

11 A Amasija oslobodivši se povede narod svoj i otide u slanu dolinu, i pobi deset hiljada sinova Sirovih;

12 I deset hiljada živih zarobiše Judejci, i odvedoše ih na vrh stene, i pobacaše ih sa vrh stene da se svi raspadoše.

13 A vojnici koje Amasija posla natrag da ne idu s njim u boj, navališe na gradove Judine od Samarije do Vet-Orona, i pobiše po njima tri hiljade, i zapleniše velik plen.

- 14** A kad se vrati Amasija razbivši Idumeje, donese bogove sinova Sirovih, i postavi ih sebi za bogove, i klanjaše im se i kadjaše im.
- 15** Tada se razgnevi Gospod na Amasiju, i posla k njemu proroka, koji mu reče: Zašto tražiš bogove tog naroda, koji ne izbaviše svoj narod iz tvoje ruke?
- 16** I kad govoraše caru, on mu reče: Jesi li postavljen caru za savetnika? Prestani; zašto da pogineš? I tako presta prorok, ali reče: Znam da te je Bog naumio istrebiti kad to radiš a ne slušaš savet moj.
- 17** Tada smisli Amasija, car Judin, i posla k Joasu sina Joahaza sina Jujevog, caru Izrailjevom, i poruči: Hodi da se ogledamo.
- 18** A Joas car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinom i poruči mu: Trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poruči: Daj svoju kćer sinu mom za ženu. Ali naidje zverje livansko i izgazi trn.
- 19** Veliš, pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje, i tražiš slave; sedi kod kuće svoje; zašto bi se zapletao u zlo da padneš i ti i Juda s tobom?
- 20** Ali ne posluša Amasija, jer od Gospoda to bi da ih da u ruke neprijatelju, što tražiše bogove edomske.
- 21** I otide Joas car Izrailjev, i ogledaše se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinom.
- 22** Ali Judu razbi Izrailj, te pobegoše svaki ka svom šatoru.
- 23** A Amasiju cara Judinog, sina Joasa sina Joahazovog, uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu, i odvede ga u Jerusalem; i obori zid jerusalimski od vrata Jefremovih do vrata na uglu, četiri stotine lakata.
- 24** I uze sve zlato i srebro i sve posudje što se nadje u domu Božijem u Ovid-Edoma i u riznici doma carskog, i taoce, pa se vrati u Samariju.
- 25** I požive Amasija sin Joasov car Judin po smrti Joasa sina Joahaza cara Izrailjevog petnaest godina.
- 26** A ostala dela Amasijina prva i poslednja, eto nisu li zapisana u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim?
- 27** I pošto Amasija odstupi od Gospoda, digoše bunu na nj u Jerusalemu, a on pobeže u Lahis. Ali poslaše za njim u Lahis, i ubiše ga onde.
- 28** I donesoše ga na konjima i pogreboše ga kod otaca njegovih u gradu Judinom.

ПОГЛАВЉЕ 26

Tada sav narod Judin uze Oziju, kome beše šesnaest godina, i zacariše ga na mesto oca njegovog Amasije.

- 2** On sazida Elat povrativši ga Judi pošto car počinu kod otaca svojih.
- 3** Oziji beše šesnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dve godine u Jerusalemu. Materi mu beše ime Jeholija iz Jerusalima.
- 4** On činjaše što je pravo pred Gospodom sasvim kako je činio Amasija otac njegov.
- 5** I tražaše Boga dokle živ beše Zaharija koji razumevaše utvare Božije; i dokle god tražaše Gospoda, davaše mu sreću Bog.
- 6** Jer izašav vojevaše s Filistejima, i obori zidove Gatu i zidove Javni i zidove Azotu; i sazida gradove u zemlji azotskoj i po Filistejima.
- 7** I Bog mu pomože protiv Filisteja i protiv Arapa, koji življahu u Gurvalu, i protiv Amonaca.
- 8** I Amonci davahu darove Oziji, i raznese se ime njegovo do Misira, jer osili veoma.
- 9** I sazida Ozija kule u Jerusalemu na vratima na uglu, i na vratima u dolu, i na uglu, i utvrdi

ih.

¹⁰ Sazida i u pustinji kule, i iskopa mnogo studenaca, jer imaše mnogo stoke u dolinama i u ravnicama, i ratara i vinogradara po brdima i na Karmilu, jer mu mila beše poljska radnja.

¹¹ I imaše Ozija ubojitu vojsku, koja idjaše u rat u četama brojem, kako ih izbroja Jeilo pisar i Masija upravitelj, pod upravom Ananije vojvode carevog.

¹² Svega na broj beše glavara domova otačkih hrabrih junaka dve hiljade i šest stotina,

¹³ A pod njihovom rukom vojske tri stotine i sedam hiljada i pet stotina hrabrih vojnika, da pomažu caru protiv neprijatelja.

¹⁴ I načini Ozija svoj vojsci štitove i koplja i šlemove i oklope i lukove i kamenje za pračke.

¹⁵ I načini u Jerusalmu bojne sprave vrlo vešto izmišljene da stoje na kulama i na uglovima da među strele i veliko kamenje; i raznese se ime njegovo daleko, jer mu se divno pomagaše dokle osili.

¹⁶ Ali kad osili, ponese se srce njegovo, te se pokvari, i sagreši Gospodu Bogu svom, jer udje u crkvu Gospodnju da kadi na oltaru kadionom:

¹⁷ A za njim udje Azarija sveštenik i s njim osamdeset sveštenika Gospodnjih hrabrih ljudi;

¹⁸ I opreše se caru Oziji govoreći: Nije tvoje, Ozija, kaditi Gospodu, nego sveštenika sinova Aronovih koji su posvećeni da kade; izidji iz svetinje, jer si zgrešio, i neće ti biti na čast pred Gospodom Bogom.

¹⁹ Tada se razgnevi Ozija držeći u ruci kadionicu da kadi; i kad se gnevljaše na sveštenike, izidje mu guba na čelu pred svim sveštenicima u domu Gospodnjem kod oltara kadionog.

²⁰ I pogleda ga Azarija, poglavar sveštencički i svi sveštenici, a on gubav na čelu; i brže ga izvedoše napolje, a i sam pohita da izidje, jer ga Gospod udari.

²¹ I osta car Ozija gubav do smrti svoje, i sedjaše u odvojenom domu gubav, jer bi odlučan od doma Gospodnjeg; a Jotam sin njegov upravljaše domom carevim i sudjaše narodu u zemlji.

²² A ostala dela Ozijina prva i poslednja napisao je prorok Isaija sin Amosov.

²³ I počinu Ozija kod otaca svojih, i pogreboše ga kod otaca njegovih u grobnom polju carskom, jer rekoše: Gubav je. I zacari se na njegovo mesto Jotam, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 27

Dvadeset i pet godina beše Jotamu kad poče carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalmu; materi mu beše ime Jerusa, kći Sadokova.

² On činjaše što je pravo pred Gospodom sasvim kako je činio Ozija otac njegov, samo što ne udje u crkvu Gospodnju; ali narod još beše pokvaren.

³ On načini visoka vrata na domu Gospodnjem, i na zidu Ofilu mnogo nazida.

⁴ Još sazida i gradove u gori Judinoj, i u šumama pogradi dvorove i kule.

⁵ I vojeva s carem sinova Amonovih i savlada ih; i dadoše mu sinovi Amonovi one godine sto talanata srebra i deset hiljada kora pšenice i ječma deset hiljada. Toliko mu dadoše sinovi Amonovi i druge i treće godine.

⁶ I tako osili Jotam, jer upravi puteve svoje pred Gospodom Bogom svojim.

⁷ A ostala dela Jotamova i ratovi svi njegovi i putevi njegovi, eno su zapisani u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim.

⁸ Dvadeset i pet godina beše mu kad poče carovati, i carova šesnaest godina u

Jerusalimu.

⁹ I počinu Jotam kod otaca svojih, i pogreboše ga u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Ahaz, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 28

Dvadeset godina beše Ahazu kad poče carovati, i carova šesnaest godina u Jerusalimu; ali ne činjaše što je pravo pred Gospodom kao David, otac njegov.

² Jer hodjaše putevima careva Izrailjevih, i još sali likove Valima.

³ I sam kadjaše u dolini sina Enomovog, i sažizaše sinove svoje ognjem po gadnim delima onih naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

⁴ I prinošaše žrtve i kadjaše na visinama i po brdima i pod svakim zelenim drvetom.

⁵ Zato ga dade Gospod Bog njegov u ruke caru sirskom, te ga razbiše i zarobiše mu veliko mnoštvo, i odvedoše ih u Damask. Još bi dat u ruke caru Izrailjevom, te ga razbi ljuto.

⁶ Jer Fekaj, sin Remalijin, pobi sto i dvadeset hiljada Judejaca u jedan dan, sve hrabrih ljudi, jer ostaviše Gospoda Boga otaca svojih.

⁷ I Zihrije junak od Jefrema ubi Masiju sina carevog i Azrikama upravitelja dvorskog i Elkanu, drugog do cara.

⁸ I zarobiše sinovi Izrailjevi braći svojoj dvesta hiljada žena i sinova i kćeri; i zapleniše veliki plen od njih, i odnesoše plen u Samariju.

⁹ A onde beše prorok Gospodnji po imenu Odid, i izidje pred vojsku koja idjaše u Samariju, i reče im: Gle, Gospod Bog otaca vaših razgnevi se na Judejce, zato ih dade u vaše ruke, te ih pobiste ljuto da do neba dopre.

¹⁰ I još mislite podvrći sinove Judine i jerusalimske da vam budu robovi i robinje; a niste li i vi sami skrivili Gospodu Bogu svom?

¹¹ Zato poslušajte me sada, i vratite natrag to roblje što zarobiste braći svojoj, jer se raspalio gnev Gospodnji na vas.

¹² Tada ustaše poglavari sinova Jefremovih: Azarija sin Joananov, Varahija sin Mesilemotov i Jezekija sin Salumov i Amasa sin Adlajev na one što se vraćahu s vojske,

¹³ I rekoše im: Nećete dovesti ovamo to roblje, jer bi nam bilo na greh pred Gospodom što vi mislite domećući na grehe naše i na krivice naše, jer je velika krivica na nama i gnev se raspalio na Izrailja.

¹⁴ I ostaviše vojnici roblje i plen svoj pred knezovima i svim zborom.

¹⁵ I ustaše ljudi imenovani i uzeše roblje, i sve gole izmedju njih odenuše iz plena; i kad ih odenuše i obuše, nahraniše ih i napojiše i namazaše, i odvedoše na magarcima sve iznemogle, i dovedoše ih u Jerihon, grad gde ima mnogo palmi, k braći njihovoj, pa se vratiše u Samariju.

¹⁶ U to vreme posla car Ahaz k carevima asirskim da mu pomognu.

¹⁷ Jer još i Idumejci dodjoše i razbiše Judu i odvedoše roblje;

¹⁸ I Filisteji udariše na gradove po ravni na južnom kraju Judinom, i uzeše Vet-Semes, i Ejalon i Gedirot i Sohot i sela njegova i Tamnu i sela njena i Gimzon i sela njegova, i naseliše se u njima.

¹⁹ Jer Gospod obaraše Judu s Ahaza cara Izrailjevog, jer odvuče Judu da grdno greši Gospodu.

²⁰ I dodje k njemu Teglat-Felasar, car asirski, i ojadi ga a ne utvrdi.

- ²¹ Jer Ahaz uze deo iz doma Gospodnjeg i iz doma carskog i od knezova, i dade caru asirskom, ali mu ne pomože.
- ²² I kad beše u nevolji, on još većma grešaše Gospodu; takav beše car Ahaz.
- ²³ I prinošaše žrtve bogovima damaštanskim, koji ga razbiše, i govoraše: Kad bogovi careva sirskih njima pomažu, prinosiću njima žrtve da bi mi pomagali; ali mu oni biše na to da padne on i sav Izrailj.
- ²⁴ A Ahaz pokupi sudove doma Božijeg, i izlomi sudove doma Božijeg, i zatvori vrata doma Gospodnjeg i načini sebi oltare po svim uglovima u Jerusalimu.
- ²⁵ I u svakom gradu Judinom načini visine da kadi bogovima tudjim; i gnevi Gospoda Boga otaca svojih.
- ²⁶ A ostala dela njegova i svi putevi njegovi prvi i poslednji, eto zapisani su u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim.
- ²⁷ I počinu Ahaz kod otaca svojih i pogreboše ga u gradu Jerusalimu; ali ga ne metnuše u grob careva Izrailjevih. I zacari se na njegovo mesto Jezeckija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 29

Jezeckiji beše dvadeset i pet godina kad poče carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalimu. Materi mu beše ime Avija, kći Zaharijina.

- ² I činjaše što je pravo pred Gospodom sasvim kako je činio David otac njegov.
- ³ Prve godine svog carovanja, prvog meseca, otvori vrata na domu Gospodnjem, i opravi ih.
- ⁴ I sazva sveštenike i Levite, i sabra ih na istočnu ulicu,
- ⁵ I reče im: Čujte me, Leviti, osveštajte se sada i osvetite dom Gospoda Boga otaca svojih, i iznesite nečistotu iz svetinje.
- ⁶ Jer sagrešiše oci naši i činiše što je zlo pred Gospodom Bogom našim, i ostaviše ga; i odvrtiše lice svoje od šatora Gospodnjeg i okrenuše mu ledja;
- ⁷ I zatvoriše vrata od trema, i pogasiše žiške, i kadom ne kadiše, niti žrtava paljenica prinosiše u svetinji Bogu Izrailjevom.
- ⁸ Zato se razgnevi Gospod na Judu i na Jerusalim, te ih dade da se potucaju, i da budu čudo i podsmeh, kako vidite svojim očima.
- ⁹ Jer, eto, padoše oci naši od mača, i sinovi naši i kćeri naše i žene naše zarobiše se zato.
- ¹⁰ Sada dakle naumio sam zadati veru Gospodu Bogu Izrailjevom, da bi se odvratila od nas žestina gneva Njegovog.
- ¹¹ Sinovi moji, ne oklevajte više, jer je vas izabrao Gospod da stojite pred Njim i služite mu, i da mu budete sluge i da mu kadite.
- ¹² Tada ustaše Leviti Mat sin Amasajev i Joilo sin Azarijin od sinova Katovih; a od sinova Merarijevih Kis sin Avdijev i Azarija sin Jaleleilov; i od sinova Girsonovih Joah sin Zimin i Eden sin Joahov;
- ¹³ I od sinova Elifasanovih Simrije i Jeilo, i od sinova Asafovih Zaharija i Matanija;
- ¹⁴ I od sinova Amonovih Jeilo i Simej, i od sinova Jedutunovih Semaja i Ozilo;
- ¹⁵ I skupiše braću svoju, i osveštavši se dodjoše, kako beše zapovedio car po reči Gospodnjoj, da očiste dom Gospodnji.
- ¹⁶ I ušavši sveštenici u dom Gospodnji da ga očiste, iznosiše svu nečistotu što nadjoše u crkvi Gospodnjoj u trem doma Gospodnjeg; a Leviti kupiše i iznosiše napolje na potok Kedron.

- 17** A počeše osvećivati prvog dana prvog meseca; a osmog dana tog meseca udjoše u trem Gospodnji, i osvećivaše dom Gospodnji osam dana, i šesnaestog dana prvog meseca svršiše.
- 18** Potom dodjoše k caru Jezeckiji i rekoše: Očistismo sav dom Gospodnji i oltar za žrtve paljenice i sve sudove njegove i sto za postavljanje i sve sudove njegove,
- 19** I sve sudove koje beše bacio car Ahaz dokle carovaše grešeći, i spremismo i osvetismo, i eno ih pred oltarom Gospodnjim.
- 20** Potom car Jezeckija usta rano, i sazva upravitelje gradske, i otide u dom Gospodnji.
- 21** I dovede sedam junica i sedam ovnova i sedam jaganjaca i sedam jaraca za greh, za carstvo i za svetinju i za Judu; i reče sinovima Aronovim sveštenicima da prinesu na oltaru Gospodnjem.
- 22** Tada zaklaše goveda, i sveštenici uzevši krv njihovu pokropiše oltar; zaklaše i ovnove, i krvlju njihovom pokropiše oltar; i zaklaše jaganjce i krvlju njihovom pokropiše oltar.
- 23** Potom dovedoše jarce za greh pred cara i pred zbor, i oni metnuše ruke svoje na njih.
- 24** I zaklaše ih sveštenici, i očistiše krvlju njihovom oltar na očišćenje svemu Izrailju, jer car zapovedi da se za sav narod Izrailjev prinese žrtva paljenica i žrtva za greh.
- 25** I postavi Levite u domu Gospodnjem s kimvalima i psaltirima i guslama, kako beše zapovedio David i Gad videlac carev i Natan prorok; jer od Gospoda beše zapovest preko proroka Njegovih.
- 26** I tako stajahu Leviti sa spravama Davidovim a sveštenici s trubama.
- 27** Tada zapovedi Jezeckija da prinesu žrtvu paljenicu na oltaru. I kad se poče žrtva paljenica, poče se pesma Gospodnja uz trube i sprave Davida, cara Izrailjevog.
- 28** I sav se zbor klanjaše, i pevači pevahu i trubači trubljahu, i to sve dokle se ne svrši žrtva paljenica.
- 29** A kad svršiše žrtvu, car i svi koji behu s njim padoše i pokloniše se.
- 30** Potom reče car i knezovi Levitima da hvale Gospoda rečima Davidovim i Asafa videoca; i hvališe s velikim veseljem, i savivši se pokloniše se.
- 31** Tada Jezeckija progovori i reče: Sada posvetiste ruke svoje Gospodu, pristupite i donesite prinose i žrtve zahvalne u dom Gospodnji. I donese sav zbor prinose i žrtve zahvalne, i ko god beše voljnog srca žrtve paljenice.
- 32** I na broj beše žrtava paljenica što donese zbor, sedamdeset volova, sto ovnova, dvesta jaganjaca, sve za žrtvu paljenicu Gospodu;
- 33** A drugih stvari posvećenih beše šest stotina volova i tri hiljade ovaca.
- 34** Ali malo beše sveštenika, te ne mogahu drati svih žrtava paljenica; zato im pomagahu braća njihova Leviti, dokle se ne svrši posao i dokle se ne osveštaše drugi sveštenici; jer Leviti behu radiji osveštati se nego sveštenici.
- 35** I beše vrlo mnogo žrtava paljenica s pretilinom od žrtava zahvalnih i naliva na žrtve paljenice. Tako bi povraćena služba u domu Gospodnjem.
- 36** I radovaše se Jezeckija i sav narod, što Bog upravi narod, jer ovo bi naglo.

ПОГЛАВЉЕ 30

Potom posla Jezeckija k svemu Izrailju i Judi, i napisa knjige sinovima Jefremovim i Manasijinim da dodju u dom Gospodnji u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevom.

2 Jer car i knezovi njegovi i sav zbor svećaše u Jerusalimu da slave pashu drugog

meseca.

³ Jer je ne mogaše slaviti u to vreme, jer ne beše dosta sveštenika posvećenih i narod se ne beše skupio u Jerusalim.

⁴ I to bi po volji caru i svemu zboru.

⁵ I odrediše da oglase po svemu Izrailju od Virsaveje do Dana da dodju u Jerusalim da proslave pashu Gospodu Bogu Izrailjevom, jer je odavna ne behu slavili kako je napisano.

⁶ I tako otidoše glasnici s knjigama od cara i od knezova po svemu Izrailju i Judi, i po zapovesti carevoj govorahu: Sinovi Izrailjevi, obratite se ka Gospodu Bogu Avramovom, Isakovom i Izrailjevom, pa će se i On obratiti k ostatku koji ste ostali od ruku careva asirskih.

⁷ Ne budite kao oci vaši i kao braća vaša što grešiše Gospodu Bogu otaca svojih, te ih dade da budu čudo, kako vidite.

⁸ Ne budite dakle tvrdovrati kao oci vaši, dajte ruku Gospodu i hodite u svetinju Njegovu koju je osvetio navek, i služite Gospodu Bogu svom, pa će se odvratiti od vas žestina gneva Njegovog.

⁹ Jer ako se obratite ka Gospodu, braća će vaša i sinovi vaši steći milost u onih koji ih zarobiše, te će se vratiti u ovu zemlju; jer je Gospod Bog vaš milostiv i žalostiv, i neće odvratiti lica od vas, ako se obratite k Njemu.

¹⁰ A kad ti glasnici idjahu od grada do grada po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj dori do Zavulona, podsmevahu im se i rugahu im se.

¹¹ Ali neki od Asira i od Manasije i od Zavulona pokorivši se dodjoše u Jerusalim.

¹² I nad Judu dodje ruka Gospodnja, te im dade jedno srce da učine šta beše zapovedio car i knezovi po reči Gospodnjoj.

¹³ I skupi se u Jerusalim mnoštvo naroda da praznuju praznik presnih hlebova drugog meseca, i bi sabor veoma velik.

¹⁴ Tada se podigoše, i oboriše oltare što behu u Jerusalimu, i sve oltare kadione oboriše i baciše u potok Kison.

¹⁵ Potom zaklaše pashu četrnaestog dana drugog meseca; a sveštenici i Leviti postidevši se osveštaše se, i unesoše žrtve paljenice u dom Gospodnji.

¹⁶ I stadoše svojim redom kako treba po zakonu Mojsija sluge Božijeg; i sveštenici kropiše krvlju primajući iz ruke Levitima.

¹⁷ I jer ih mnogo beše u zboru koji se ne behu osveštali; zato Leviti klahu pashu za svakog koji ne beše čist da bi ih posvetili Gospodu.

¹⁸ Jer mnoštvo naroda, mnogi od Jefrema i od Manasije i od Isahara i od Zavulona ne očistiše se, nego jedoše pashu ne kako je napisano. Ali se za njih pomoli Jezeekija govoreći: Gospod blagi neka očisti svakog,

¹⁹ Ko je upravio srce svoje da traži Boga Gospoda, Boga otaca svojih, ako i ne bi bio čist prema svetom očišćenju.

²⁰ I usliši Gospod Jezeekiju, i sačuva narod.

²¹ I tako sinovi Izrailjevi koji behu u Jerusalimu praznovaše praznik presnih hlebova sedam dana u velikom veselju, i hvaljahu Gospoda svaki dan Leviti i sveštenici uz orudja za slavu Gospodnju.

²² I Jezeekija govori ljubazno sa svim Levitima koji vešti behu službi Gospodnjoj; i jedoše o prazniku sedam dana prinoseći žrtve zahvalne i slaveći Gospoda Boga otaca svojih.

²³ I sav zbor dogovori se da praznuje još sedam dana; i praznovaše još sedam dana u veselju.

²⁴ Jer Jezeckija, car Judin, dade zboru hiljadu junaca i sedam hiljada ovaca; a knezovi dadoše zboru hiljadu junaca i deset hiljada ovaca; i osvešta se mnogo sveštenika.

²⁵ I tako se proveseli sav zbor Judin i sveštenici i Leviti, i sav zbor što beše došao od Izrailja, i došljaci što behu došli iz zemlje Izrailjeve i koji življahu u zemlji Judinoj.

²⁶ I bi veselje veliko u Jerusalimu; jer od vremena Solomuna sina Davidovog cara Izrailjevog ne bi tako u Jerusalimu.

²⁷ Potom ustaše sveštenici i Leviti i blagosloviše narod; i uslišen bi glas njihov, i molitva njihova dodje u stan svetinje Gospodnje na nebo.

ПОГЛАВЉЕ 31

A kad se sve ovo svrši, svi sinovi Izrailjevi što se nadjoše onde, zadjoše po gradovima Judinim, i izlomiše likove i isekoše lugove, i oboriše visine i oltare po svoj zemlji Judinoj i Venijaminovoj i po zemlji Jefremovoj i Manasijinoj, dokle sve ne svršiše; potom se vratiše svi sinovi Izrailjevi svak na svoje nasledstvo, u svoje gradove.

² A Jezeckija opet uredi redove sveštentičke i levitske po redovima njihovim, svakog po službi njegovoj, sveštenike i Levite, za žrtve paljenice i zahvalne, da služe, i da slave i hvale Gospoda na vratima logora Njegovog.

³ I odredi deo carski od blaga svog za žrtve paljenice, što se prinose jutrom i večerom i za žrtve paljenice što se prinose u subote i na mladine i na praznike, kako je napisano u zakonu Gospodnjem.

⁴ I zapovedi narodu, Jerusalimljanima, da daju deo sveštenicima i Levitima, da se jače drže zakona Gospodnjeg.

⁵ A čim se to razglasi, stadoše donositi sinovi Izrailjevi silu prvina od žita i od vina i od ulja i od meda i svakog roda zemaljskog; i desetka od svega donosiše vrlo mnogo.

⁶ I sinovi Izrailjevi i Judini koji življahu po gradovima Judinim, donosiše i oni desetak od goveda i ovaca, i desetak od svetih stvari posvećenih Gospodu Bogu njihovom, i metnuše u gomile.

⁷ Trećeg meseca počеше metati u gomile, a sedmog meseca svršiše.

⁸ I dodje Jezeckija s knezovima, i videvši gomile blagosloviše Gospoda i narod Njegov Izrailja.

⁹ I Jezeckija zapita sveštenike i Levite za gomile.

¹⁰ A Azarija poglavar sveštentički od doma Sadokovog reče mu: Otkad počеше donositi ove priloge u dom Gospodnji, jedemo i siti smo i preteče mnogo, jer je Gospod blagoslovio svoj narod, te je preteklo ovo mnoštvo.

¹¹ Tada zapovedi Jezeckija da se načine kleti u domu Gospodnjem; i načiniše;

¹² I onde ostavljahu verno priloge i desetke i stvari posvećene; i nad tim beše poglavar Honanija Levit i Simej brat mu, drugi do njega.

¹³ A Jehilo i Azazija i Nahat i Asailo i Jerimot i Jozavad i Elilo i Ismahija i Mat i Venaja behu nastojnici pod rukom Honanije i brata mu Simeja po naredbi cara Jezeckije i Azarije starešine u domu Božijem.

¹⁴ A Korej sin Jemne Levita, vratar na istoku, beše nad onim što se dragovoljno prinošaše Bogu, da bi razdeljivao prinos Gospodnji i stvari svete nad svetim.

¹⁵ A pod njim beše Eden i Minijamin i Isus i Semaja i Amarija i Sehanija po gradovima sveštentičkim, ljudi pouzdani, da razdaju braći svojoj delove, velikom i malom,

¹⁶ Osim muških u rodu njihovom od tri godine i više, svakome koji ulažашe u dom

Gospodnji na posao svakidašnji po dužnosti njihovoj u službi njihovoj po redu njihovom,
17 I onima koji biše izbrojani u rodu svešteničkom po domovima otaca njihovih, i Levitima od dvadeset godina i više po službi njihovoj po redovima njihovim,
18 I porodici njihovoj, svoj deci njihovoj, ženama njihovim, sinovima njihovim i kćerima njihovim, svemu mnoštvu; jer se verno posvetiše svetinji;
19 I sinovima Aronovim sveštenicima u podgradjima gradova njihovih, po svim gradovima, ljudi imenovani davahu delove svakom muškarcu izmedju sveštenika i svakome roda levitskog.
20 I tako učini Jezeckija u svoj zemlji Judinoj; i činjaše šta je dobro i pravo i istinito pred Gospodom Bogom njegovim.
21 I u svakom poslu koji poče za službu doma Božjeg i u zakonu i u zapovesti tražeći Boga svog, trudjaše se svim srcem svojim, i srećan beše.

ПОГЛАВЉЕ 32

Posle tih stvari i pošto se one utvrdiše, dodje Senahirim car asirski, i udje u zemlju Judinu, i opkoli tvrde gradove, i mišljaše ih osvojiti.
2 A kad vide Jezeckija gde dodje Senahirim i gde se okrenu da udari na Jerusalim,
3 Učini veće s knezovima svojim i s junacima svojim da zaroni izvore vodene, koji behu iza grada, i pomogoše mu.
4 Jer se sabra mnoštvo naroda, te zaroniše sve izvore i potok koji teče posred zemlje govoreći: Zašto kad dodju carevi asirski da nadju toliko vode?
5 I ohrabri se, te ozida vas zid oboreni, i podiže kule, i spolja ozida još jedan zid; i utvrdi Milon u gradu Davidovom, i načini mnogo oružja i štitova.
6 I postavi vojvode nad narodom, i sabra ih k sebi na ulicu kod vrata gradskih, i govori im ljubazno i reče:
7 Budite slobodni i hrabri, ne bojte se i ne plašite se cara asirskog ni svega mnoštva što je s njim, jer je s nama veći nego s njim.
8 S njim je mišica telesna a s nama je Gospod Bog naš da nam pomogne i da bije naše bojeve. I narod se osloni na reči Jezeckije cara Judinog.
9 Potom Senahirim car asirski dok beše na Lahisu sa svom silom svojom, posla sluge svoje u Jerusalim k Jezeckiji caru Judinom i ka svemu narodu Judinom koji beše u Jerusalimu, i poruči:
10 Ovako veli Senahirim car asirski: U šta se uzdate, te stojite u Jerusalimu zatvoreni?
11 Ne nagovara li vas Jezeckija da vas pomori gladju i žedju govoreći: Gospod Bog naš izbaviće nas iz ruke cara asirskog?
12 Nije li taj Jezeckija oborio visine njegove i oltare njegove, i zapovedio Judi i Jerusalimljanima govoreći: Klanjajte se samo pred jednim oltarom i na njemu kadite?
13 Eda li ne znate šta sam učinio ja i moji stari od svih naroda na zemlji? Jesu li bogovi naroda zemaljskih mogli izbaviti zemlju svoju iz mojih ruku?
14 Koji je izmedju svih bogova onih naroda koje zatrše oci moji, mogao izbaviti svoj narod iz mojih ruku, da bi mogao vaš Bog vas izbaviti iz moje ruke?
15 Nemojte dakle da vas vara Jezeckija i da vas tako nagovara, i ne verujte mu; jer nijedan bog nijednog naroda ili carstva nije mogao izbaviti narod svoj iz mojih ruku ni iz ruku mojih otaca, a kamoli će vaši bogovi izbaviti vas iz mojih ruku?
16 I još više govoriše sluge njegove na Gospoda Boga i na Jezeckiju, slugu Njegovog.

- 17** A i knjigu napisa ružeći Gospoda Boga Izrailjevog i govoreći na Nj rečima: Kao što bogovi naroda zemaljskih nisu izbacili svoj narod iz mojih ruku, tako neće ni Bog Jezekijin izbaciti narod svoj iz mojih ruku.
- 18** I vikahu glasno judejski narodu jerusalimskom koji beše na zidu da ih uplaše i smetu da bi uzeli grad.
- 19** I govorahu o Bogu jerusalimskom kao o bogovima naroda zemaljskih, koji su delo ruku čovečjih.
- 20** Tada se pomoli toga radi car Jezekija i prorok Isaija sin Amosov, i vapiše k nebu.
- 21** I posla Gospod andjela, koji pobi sve junake i vojvode i knezove u vojsci cara asirskog, te se vrati sa sramotom u svoju zemlju. I kad udje u kuću svog boga, ubiše ga onde mačem koji izidjoše iz bedara njegovih.
- 22** Tako sačuva Gospod Jezekiju i narod jerusalimski od ruku Senahirima cara asirskog i od ruku svih drugih, i čuva ih na sve strane.
- 23** I mnogi donošahu dare Gospodu u Jerusalem i zaklade Jezekiji caru Judinom; i od tada se uzvisi pred svim narodima.
- 24** U to vreme razboli se Jezekija na smrt, i pomoli se Gospodu, koji mu progovori i učini mu čudo.
- 25** Ali Jezekija ne postupi prema dobru koje mu se učini, jer se ponese srce njegovo; zato se podiže na nj gnev i na Judu i na Jerusalem.
- 26** Ali se ponizi Jezekija zato što se beše ponelo srce njegovo, i on i Jerusallimljani, te ne dodje na njih gnev Gospodnji za života Jezekijinog.
- 27** A imaše Jezekija vrlo veliko blago i slavu; i načini sebi riznice za srebro i zlato i za drago kamenje i za mirise i za štitove i za svakojake zaklade,
- 28** I staje za dohode od žita i od vina i od ulja, i staje za svakojaku stoku, i torove za ovce.
- 29** I gradove sazida sebi, i imaše mnogo stoke, i ovaca i goveda, jer mu Bog dade veoma veliko blago.
- 30** Isti Jezekija zagradi gornji izvor vode Giona, i pravo je svede dole na zapadnu stranu grada Davidovog; i beše srećan Jezekija u svakom poslu svom.
- 31** Samo kad dodjoše poslanici knezova vavilonskih, koji poslaše k njemu da raspitaju za čudo koje bi u zemlji, ostavi ga Bog da bi ga iskušao, da bi se znalo sve što mu je u srcu.
- 32** A ostala dela Jezekijina i milosti njegove, eto, to je zapisano u utvari proroka Isaije, sina Amosovog i u knjizi o carevima Judinim i Izrailjevim.
- 33** I počinu Jezekija kod otaca svojih, i pogreboše ga iznad grobova sinova Davidovih; i učiniše mu na smrti čast svi Judejci i Jerusallimljani. A na njegovo se mesto zacari Manasija, sin njegov.

ПОГЛАВЉЕ 33

Dvanaest godina beše Manasiji kad poče carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusallimu.

2 A činjaše što je zlo pred Gospodom po gadnim delima onih naroda koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

3 Jer opet pogradi visine, koje beše raskopao Jezekija otac njegov, i podiže oltare Valima, i načini lugove, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj i služaše joj.

4 Načini oltare i u domu Gospodnjem, za koji beše rekao Gospod: U Jerusallimu će biti ime moje doveka.

- ⁵ Načini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva trema doma Gospodnjeg.
- ⁶ I provodi sinove svoje kroz oganj u dolini sina Enomovog, i gledaše na vremena i gataše i vračaše, i uredi one što se dogovaraju s duhovima i vračare, i činjaše vrlo mnogo šta je zlo pred Gospodom gneveći Ga.
- ⁷ I postavi lik rezan koji načini u domu Božjem, za koji beše rekao Bog Davidu i Solomunu sinu njegovom: U ovom domu i u Jerusalimu, koji izabrah izmedju svih plemena Izrailjevih, namestiću ime svoje doveka.
- ⁸ I neću više krenuti noge sinovima Izrailjevim iz zemlje koju sam odredio ocima vašim, ako samo uzdrže i ustvore sve što sam im zapovedio preko Mojsija, sav zakon i uredbe i sudove.
- ⁹ Ali Manasija zavede Judu i Jerusalim, te činiše gore nego narodi koje istrebi Gospod ispred sinova Izrailjevih.
- ¹⁰ I Gospod govoraše Manasiji i narodu njegovom, ali ne hteše slušati.
- ¹¹ Zato dovede Gospod na njih glavare od vojske cara asirskog, i uhvatiše Manasiju u trnju, i svezavši ga u dvoje verige bronzane odvedoše ga u Vavilon.
- ¹² I kad beše u nevolji, moljaše se Gospodu Bogu svom, i ponizi se veoma pred Bogom otaca svojih.
- ¹³ I moleći se umoli Mu se, te usliši molitvu njegovu i povrati ga u Jerusalim na carstvo njegovo. Tada pozna Manasija da je Gospod Bog.
- ¹⁴ A posle toga ozida zid iza grada Davidovog sa zapada Gionu, od samog potoka pa do ribljih vrata i oko Ofila, i izvede ga vrlo visoko; i postavi vojvode po svim tvrdim gradovima Judinim.
- ¹⁵ I iznese iz doma Gospodnjeg bogove tudje i lik i sve oltare koje beše načinio na gori doma Gospodnjeg i u Jerusalimu, i baci iza grada.
- ¹⁶ Pa opravi oltar Gospodnji i prinese na njemu žrtve zahvalne i u slavu, i zapovedi Judejcima da služe Gospodu Bogu Izrailjevom.
- ¹⁷ Ali narod još prinošaše žrtve na visinama, ali samo Gospodu Bogu svom.
- ¹⁸ A ostala dela Manasijina i molitva njegova Bogu njegovom i reči koje mu govoriše videoci u ime Gospoda Boga Izrailjevog, to je sve u knjizi o carevima Izrailjevim.
- ¹⁹ A molitva njegova i kako se umolio, i svi gresi njegovi i prestupi, i mesta gde je pogradio visine i podigao lugove i likove rezane pre nego se ponizi, to je sve zapisano u knjigama proročkim.
- ²⁰ I počinu Manasija kod otaca svojih, i pogreboše ga u domu njegovom. A na njegovo se mesto zacari Amon, sin njegov.
- ²¹ Dvadeset i dve godine imaše Amon kad poče carovati, i carova dve godine u Jerusalimu.
- ²² I činjaše što je zlo pred Gospodom kao što je činio Manasija, otac mu; jer svim likovima rezanim, koje načini Manasija, otac njegov, prinošaše Amon žrtve i služaše im.
- ²³ Ali se ne ponizi pred Gospodom, kao što se ponizi Manasija otac njegov; nego isti Amon još više grešaše.
- ²⁴ I pobuniše se na nj sluge njegove, i ubiše ga u kući njegovoj.
- ²⁵ Tada pobi narod zemaljski sve koji se behu pobunili na cara Amona, i zacari narod zemaljski Josiju, sina njegovog na njegovo mesto.

O sam godina beše Josiji kad poče carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu.

² On činjaše što je pravo pred Gospodom i hodjaše putevima Davida oca svog i ne odstupaše ni nadesno ni nalevo.

³ Jer osme godine carovanja svog, dok još beše dete, poče tražiti Boga Davida oca svog; a dvanaeste godine poče čistiti Judeju i Jerusalim od visina i od lugova i od likova rezanih i livenih.

⁴ Jer pred njim raskopaše oltare Valima, i likove sunčane koji behu na njima iseče, i gajeve, i likove rezane i livene izlomi i satre, i razasu po grobovima onih koji im prinosiše žrtve;

⁵ A kosti sveštenečke sažeže na oltarima njihovim; i očisti Judeju i Jerusalim;

⁶ Tako i gradove Manasijine i Jefremove i Simeunove i do Neftalima, i pustoši njihove unaokolo.

⁷ I tako obori oltare i gajeve, i likove izlomi i satre, i sve likove sunčane iseče po svojoj zemlji Izrailjevoj; potom se vrati u Jerusalim.

⁸ A osamnaeste godine carovanja svog pošto očisti zemlju i dom, posla Safana sina Azalijinog i Masiju zapovednika gradskog i Joaha sina Joahazovog, pametara, da se opravi dom Gospoda Boga njegovog.

⁹ I oni otidoše ka Helkiji, poglavaru sveštenečkom, i predaše novce donesene u dom Božji, koje skupiše Leviti vratari od sinova Manasijinih i Jefremovih i od svega ostatka Izrailjevog, i od svega Jude i Venijamina, pa se vratiše u Jerusalim;

¹⁰ I dadoše nastojnicima nad poslom, koji behu nad domom Gospodnjim, a oni ih davahu poslenicima koji radjahu u domu Gospodnjem opravljajući što je trošno i utvrđujući dom;

¹¹ Davahu drvodeljama i kamenarima da se kupuje kamenje tesano i drvo za grede i da se pobrvnaju kuće koje behu razvalili carevi Judini.

¹² A ti ljudi radjahu verno posao; i nad njima behu postavljeni Jat i Ovadija Leviti od sinova Merarijevih, i Zaharija i Mesulam od sinova Katovih da nastoje oko posla; i ti Leviti svi umehu udarati u sprave muzičke.

¹³ I behu nad nosiocima i nad svim poslenicima u svakoj službi, i pisari i upravitelji i vratari behu Leviti.

¹⁴ I kad iznošahu novce donesene u dom Gospodnji, nadje Helkija sveštenik knjigu zakona Gospodnjeg danog preko Mojsija.

¹⁵ I kaza Helkija Safanu pisaru i reče: Nadjoh zakonik u domu Gospodnjem. I dade Helkija knjigu Safanu.

¹⁶ A Safan odnese knjigu caru i javi mu govoreći: Sluge tvoje rade sve što im je zapovedjeno.

¹⁷ Jer pokupivši novce što se nadjoše u domu Gospodnjem, dadoše ih nastojnicima i poslenicima.

¹⁸ I još kaza Safan pisar caru govoreći: Knjigu mi dade Helkija sveštenik. I pročitao je Safan caru.

¹⁹ A kad car ču šta govori zakon, razdre haljine svoje.

²⁰ I zapovedi car Helkiji i Ahikamu sinu Safanovom i Avdonu sinu Mihejinom i Safanu pisaru i Asaji služi carevom govoreći:

²¹ Idite upitajte Gospoda za me i za ostatak u Izrailju i Judi radi reči knjige ove što se nadje, jer je velik gnev Gospodnji koji se izlio na nas zato što oči naši ne držaše reči Gospodnje da čine sve onako kako je napisano u ovoj knjizi.

- ²² I tako otide Helkija i ljudi carevi k Oldi proročici, ženi Saluma sina Tekuja sina Asre rizničara, a ona sedjaše u Jerusalmu u drugom kraju, i govoriše s njom o tom.
- ²³ A ona im reče: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Kažite čoveku koji vas je poslao k meni:
- ²⁴ Ovako veli Gospod: Evo pustiću zlo na to mesto i na stanovnike njegove, sve kletve napisane u knjizi, koju su pročitali caru Judinom.
- ²⁵ Zato što me ostaviše i kadiše drugim bogovima da bi me gnevili svim delima ruku svojih, zato će se izliti gnev moj na to mesto i neće se ugasiti.
- ²⁶ A caru Judinom koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu recite: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev za reči koje si čuo:
- ²⁷ Što je omekšalo srce tvoje i ponizio si se pred Bogom kad si čuo šta je rekao za to mesto i za stanovnike njegove, i ponizivši se preda mnom razdro si haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usliših tebe, veli Gospod.
- ²⁸ Evo, ja ću te pribрати k ocima tvojim, i na miru ćeš biti pribran u grob svoj, i nećeš videti svojim očima zlo koje ću pustiti na to mesto i na stanovnike njegove. I kazaše to caru.
- ²⁹ Tada posla car te skupi sve starešine Judine i jerusalimske.
- ³⁰ I otide car u dom Gospodnji i svi ljudi iz zemlje Judine i Jerusalmijani, i sveštenici i Leviti i sav narod, malo i veliko, i pročita im sve reči knjige zavetne, koja se nadje u domu Gospodnjem.
- ³¹ I car stojeći na svom mestu zadade veru pred Gospodom da će ići za Gospodom i držati zapovesti Njegove i svedočanstva Njegova i uredbe Njegove svim srcem i svom dušom svojom vršeći reči tog zaveta napisane u toj knjizi.
- ³² I kaza, te pristaše svi koji se nadjoše u Jerusalmu i u plemenu Venijaminovom; i činjahu Jerusalmijani po zavetu Boga, Boga otaca svojih.
- ³³ I ukide Josija sve gadove po svim krajevima sinova Izrailjevih, i učini, te svi koji behu u Izrailju služahu Gospodu Bogu svom. Svega veka njegovog ne odstupiše od Gospoda Boga otaca svojih.

ПОГЛАВЉЕ 35

- I** praznova Josija u Jerusalmu pashu Gospodu; i klaše pashu četrnaestog dana prvog meseca.
- ² I postavi sveštenike u službe njihove, i utvrdi ih da služe u domu Gospodnjem.
- ³ I reče Levitima, koji učahu sav narod Izrailjev i behu posvećeni Gospodu: Namestih sveti kovčeg u domu koji je sazio Solomun, sin Davidov car Izrailjev, ne treba više da ga nosite na ramenima; sada služite Gospodu Bogu svom i narodu Njegovom Izrailju.
- ⁴ I pripravite se po domovima otaca svojih po redovima svojim kako je naredio David car Izrailjev i Solomun sin njegov.
- ⁵ I stojte u svetinji po redovima domova otačkih braće svoje, sinova narodnih, i po redovima domova otačkih medju Levitima.
- ⁶ I tako zakoljite pashu, i osveštajte se i pripravite braću svoju da bi činili kako je rekao Gospod preko Mojsija.
- ⁷ I Josija dade narodu od stoke jaganjaca i jarića, sve za pashu, svima koji behu onde, na broj dve hiljade i šest stotina, i tri hiljade goveda, sve od carevog blaga.
- ⁸ I knezovi njegovi dadoše dragovoljno narodu, sveštenicima i Levitima: Helkija i Zaharija i Jehilo starešine u domu Božijem dadoše sveštenicima za pashu dve hiljade i šest stotina

jaganjaca i jarića i tri stotine goveda.

⁹ Honanija i Semaja i Natanailo braća njegova, i Asavija i Jeilo i Jozavad, poglavari levitski dadoše Levitima za pashu pet hiljada jaganjaca i jarića, i pet stotina goveda.

¹⁰ I kad bi spremljeno za službu, stadoše sveštenici na svoje mesto i Leviti u redovima svojim po zapovesti carevoj.

¹¹ I klahu pashu, i sveštenici kropljahu krvlju primajući iz njihovih ruku, a Leviti derahu.

¹² I odvojiše žrtvu paljenicu da dadu narodu po redovima domova otačkih da se prinese Gospodu, kako je napisano u knjizi Mojsijevoj. Tako učiniše i s govedima.

¹³ I pekoše pashu na ognju po običaju; a druge posvećene stvari kuvaše u loncima i u kotlovima i u tavama, i razdavaše brzo svemu narodu.

¹⁴ Potom gotoviše sebi i sveštenicima; jer sveštenici sinovi Aronovi imahu posla oko žrtava paljenica i pretilina do noći; zato Leviti gotoviše i sebi i sveštenicima sinovima Aronovim.

¹⁵ I pevači sinovi Asafovi stajahu na svom mestu po zapovesti Davidovoj i Asafovoj i Emanovoj i Jedutuna videoca carevog; i vratari na svim vratima; ne micahu se od službe svoje, nego braća njihova, ostali Leviti, gotoviše im.

¹⁶ Tako bi uredjena sva služba Gospodnja u onaj dan da se proslavi pasha i prinesu žrtve paljenice na oltaru Gospodnjem po zapovesti cara Josije.

¹⁷ I praznovaše sinovi Izrailjevi koji se nadjoše onde pashu u to vreme i praznik presnih hlebova sedam dana.

¹⁸ I ne bi pasha praznovana kao ova u Izrailju od vremena Samuila proroka, niti koji od careva Izrailjevih praznova pashu kao što je praznova Josija sa sveštenicima i Levitima i sa svim Judom i Izrailjem što ga se nadje, i s Jerusalimljanima.

¹⁹ Osamnaeste godine carovanja Josijinog praznovana bi ta pasha.

²⁰ Posle svega toga, kad Josija uredi dom, dodje Nehaon car misirski da bude Harkemis na Efratu, i Josija izidje preda nj.

²¹ A on posla k njemu poslanike i poruči: Šta ja imam s tobom, care Judin? Ne idem ja danas na tebe, nego na dom koji vojuje na mene, i Bog mi je zapovedio da pohitam. Prodji se Boga koji je sa mnom, da te ne ubije.

²² Ali se Josija ne odvrati od njega, nego se preobuče da se bude s njim, i ne poslušao reči Nehaonove iz usta Božjih, nego dodje da se pobije u polju megidonskom.

²³ I strelci ustreliše cara Josiju, i car reče slugama svojim: Izvezite me oдавде, jer sam ljuto ranjen.

²⁴ I skidoše ga sluge njegove s kola, i metnuše na druga kola koja imaše, i odvezoše ga u Jerusalim; i umre, i bi pogreban u groblju otaca svojih. I sav Juda i Jerusalim plaka za Josijom.

²⁵ I prorok Jeremija narica za Josijom. I svi pevači i pevačice spominjaše u tužbalicama svojim Josiju do današnjeg dana, i uvedoše ih u običaj u Izrailju, i eto napisane su u plaču.

²⁶ A ostala dela Josijina i milostinje njegove, kako piše u zakonu Gospodnjem,

²⁷ Dela njegova prva i poslednja, eto zapisana su u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim.

ПОГЛАВЉЕ 36

Tada uze narod zemaljski Joahaza, sina Josijinog, i zacariše ga mesto oca njegovog u Jerusalimu.

² Dvadeset i tri godine imaše Joahaz kad počeo carovati, i carova tri meseca u Jerusalimu.

- ³ Jer ga svrže car misirski u Jerusalimu i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanata zlata.
- ⁴ I postavi car misirski Elijakima brata njegovog carem nad Judom i Jerusalimom, i pre mu beše ime Joakim; a Joahaza brata njegovog uze Nehaon i odvede ga u Misir.
- ⁵ Dvadeset i pet godina beše Joakimu kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu; i činjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim.
- ⁶ I dodje na nj Navuhodonosor car vavilonski, i sveza ga u dvoje verige bronzane i odvede ga u Vavilon.
- ⁷ I sudove doma Gospodnjeg odnese Navuhodonosor u Vavilon, i metnu ih u crkvu svoju u Vavilonu.
- ⁸ A ostala dela Joakimova i gadove koje je činio, i šta se na njemu nadje, eto, to je zapisano u knjizi o carevima Izrailjevim i Judinim; i zacari se na njegovo mesto Joahin sin njegov.
- ⁹ Beše Joahinu osam godina kad poče carovati, i carova tri meseca i deset dana u Jerusalimu; i činjaše što je zlo pred Gospodom.
- ¹⁰ I kad prodje ona godina, posla car Navuhodonosor, te ga odnesoše u Vavilon sa zakladama doma Gospodnjeg, a carem postavi Sedekiju, brata njegovog nad Judom i Jerusalimom.
- ¹¹ Dvadeset i jedna godina beše Sedekiji kad poče carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu.
- ¹² I činjaše zlo pred Gospodom Bogom svojim, i ne pokori se pred Jeremijom prorokom, koji mu govoraše iz usta Gospodnjih;
- ¹³ Nego se još odvrže od cara Navuhodonosora, koji ga beše zakleo Bogom; i otvrdnu vratom svojim i otvrdnu srcem svojim da se ne obrati ka Gospodu Bogu Izrailjevom.
- ¹⁴ I svi glavari izmedju sveštenika i narod grešaše veoma mnogo po svim gadnim delima drugih naroda, skvrneći dom Gospodnji, koji beše osvetio u Jerusalimu.
- ¹⁵ I Gospod Bog otaca njihovih slaše k njima zarana jednako glasnike svoje, jer mu beše žao naroda Njegovog i stana Njegovog.
- ¹⁶ A oni se rugahu glasnicima Božjim, i ne marahu za reči Njegove, i smejahu se prorocima Njegovim, dokle se ne raspali gnev Gospodnji na narod Njegov, te ne bi leka.
- ¹⁷ I dovede na njih cara haldejskog, koji pobi mladiće njihove mačem u domu svetinje njihove, i ne požali ni mladića ni devojke, ni starca ni nemoćna. Sve mu dade u ruke.
- ¹⁸ I sve sudove doma Božjeg, velike i male, i blago doma Gospodnjeg i blago carevo i knezova njegovih, sve odnese u Vavilon.
- ¹⁹ I upališe dom Božji, i razvališe zid jerusalimski, i sve dvorove u njemu popališe ognjem, i iskvariše sve dragocene zaklade njegove.
- ²⁰ I šta ih osta od mača, odnese u Vavilon i biše robovi njemu i sinovima njegovim, dokle ne nasta carstvo persijsko,
- ²¹ Da se ispuni reč Gospodnja koju reče ustima Jeremijinim, dokle se zemlja ne izdovolji subotama svojim, jer počivaše sve vreme dokle beše pusta, dokle se ne navrši sedamdeset godina.
- ²² Ali prve godine Kira, cara persijskog, da bi se ispunila reč Gospodnja koju reče na usta Jeremijina, podiže Gospod duh Kira cara persijskog, te oglasi po svemu carstvu svom i raspisa govoreći:
- ²³ Ovako veli Kir, car persijski: Sva carstva zemaljska dao mi je Gospod Bog nebeski, i On mi je zapovedio da mu sazidam dom u Jerusalimu u Judeji. Ko je izmedju vas od svega naroda Njegovog? Gospod Bog njegov neka bude s njim, pa nek ide.

For other languages please go to www.wordproject.org